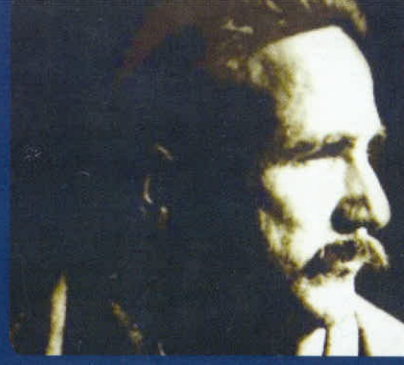

Genç Öncüler

Nisan 2010 • Sayı 57 • Yıl 8 • 3 TL. • Aylık Gençlik Dergisi

**Muhammed
İkbal ile
Röportaj**

İmanın Gereği Yaşayan Sünnet Dinin Direği

**“Sünnet, İmanın Gereğini Yapmaktır”
Nurettin Yıldız İle Söyleşi**

**“Orada,
Bir Yer Var
Uzakta”
PATANI**

**Anadolu'da
Gizli Bahçe:
Erciyes
Üniversitesi**

ISSN 977-977130700-7
57
9 779771 307007

Enfal

8 / 45-47

"Ey iman edenler, bir toplulukla karşı karşıya geldiğiniz zaman, dayanıklılık gösterin ve Allah'ı çokça zikredin. Ki kurtuluş (felah) bulasınız. Allah'a ve Resulü'ne itaat edin ve çekişip birbirinize düşmeyin, çözülp yığınlaşırsınız, gücünüz gider. Sabredin. Şüphesiz Allah, sabredenlerle beraberdir. Bir de yurtlarından refahtan şımarıp-azıtarak, insanlara gösteriş yaparak çıkanlar ve (halkı) Allah'ın yolundan alıkoyanlar gibi olmayın. Allah, onların yaptıklarını çepeçevre kuşatandır."

“Sünnet İmanın Gereğini Yapmaktır”

Sünnet, hayatını istikamet üzere dosdoğru yaşamak isteyen bir Müslümanlar için, son derece önemli ve gerekli ilkeler bütünüdür. Vahiyle birlikte bu ilkeler, Sünnetüllağa uygun olarak kalabilmenin de işaretlerindedir.

Tarih boyunca müminlerin yaptığı gibi, bizler de Peygamberlerin mesajlarını doğru biçimde algılayıp, hayat düsturu edinmenin gayretini içindeyiz. Tüm peygamberlerin olduğu gibi risaletin son halkası Hz. Muhammed (s.a.v)'in de hayatlarımıza inşa etmeye çalıştığı model örnek almaya ve bu şekilde bir hayatın sağlanmasına çaba gösteriyoruz.

İşte bu sebeptir ki; Resulullah'ın mesajını kavrama, onu hayat nizamı haline getirme gerek bizden önceki çağlarda, gerekse yaşadığımız şu anın diriliğini her daim saklı tutan konusu olmuştur. Bu bağlamda şunu açıkça söyleyebiliriz ki; Sünneti hayatımızın ayrıntı noktalarındaki teferrüatlara hapsedmeden, hakkıyla kavrayıp bir İslami uyanışın ve toplumsal dönüşümün tesisini sağlamak, senenin belli zamanlarına hapsedilmiş folklorikleştirilen “anma” programlarından çok daha önemlidir ve esas olan da budur. Sünnete, içinden beğenilenin seçilip alındığı bir güzel ahlak demeti olarak bakmak, Peygamberî metodun medeniyet kurucu, toplumu dönüştürücü, benlikleri değiştirici ve zulmü kaldırıcı yönlerini görmezden gelmek demektir.

Genç Öncüler bu ay, Hz. Peygamber (s.a.v)'in sünnetinin, hem iç benliklerdeki hem de toplumsal alandaki dönüşümü nasıl sağladığını, hayatımızı sünnet üzere nasıl tesis etmemiz gerektiğini ele alıyor. Bu bağlamda söyleşi gerçekleştirdiğimiz Senabil Vakfı Başkanı Nurettin Yıldız Hoca, çerçeveyi net bir şekilde özetliyor. Dosya konusu ile ilgili yazılarıyla Emir Timur Kafkas, Ömer Dervişoğlu ve Celile Günseli bütünü farklı açılardan yakalamamızı sağlıyorlar.

Dünya Seyahatnamesi'nde Münih'e, Kampüs Notları'nda Anadolu'nun en büyük üniversitelerinden Erciyes Üniversitesi'ne konuk oluyoruz. Hayali Röportajlar'da Pakistanlı şair ve mütefekkir Muhammed İkbâl, bize kendimizi özetlerken, Tarih Defteri'nde kitle iletişim tarihinin en ilginç olaylarından biri olan “Marslıların dünyayı işgali” yer alıyor. Ayrıca “Patani” dosyasını da ilgiyle okuyacaksınız.

Mayıs sayımızda görüşmek ümidiyle, selam ve dua ile...

Sahibi

Umran Yayıncılık
Turizm San. ve Tic. Ltd. Şti. Adına
Abdullah Yıldız

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü

İsmail Memiş

Yayın Sorumlusu

Hüseyin Buladı

Yayın Kurulu

Abdullah Muhsin Yıldız
Alperen Gençosmanoğlu
Elyesa Koytak
Fatma Büşra Özkan
Ammar Kılıç
Muhammed Tutkun
Yusuf Elbaşı

Bu Sayıya Katkıda Bulunanlar

Ömer Dervişoğlu
Emir Timur Kafkas
Celile Günseli
Betül Babacan
Şuayb Altay
Yusuf Şentürk
Ayşenur Zorluoğlu
Abdülvahid Sipahioğlu
Melike Yurt
Zeynep Aksu
Tayyibe Çelik
Mehmet Erdem

Adres

Mega Center C34 Blok Kat:2
Bayrampaşa - İstanbul
Tel: (0212) 640 01 22-23 - 531 10 33
Fax: (0212) 640 01 25
bilgigenconculer@gmail.com

Grafik Tasarım

Furkan Selçuk ERTAĞİN

Baskı: Şenyıldız Matbaacılık

Gümüşsuyu Cad. No:3 Kat:1
Topkapı - İstanbul
Tel: (212) 483 47 91

içindekiler

4

“savaş,
meydanlarda değil,
yüreklerde başlar”

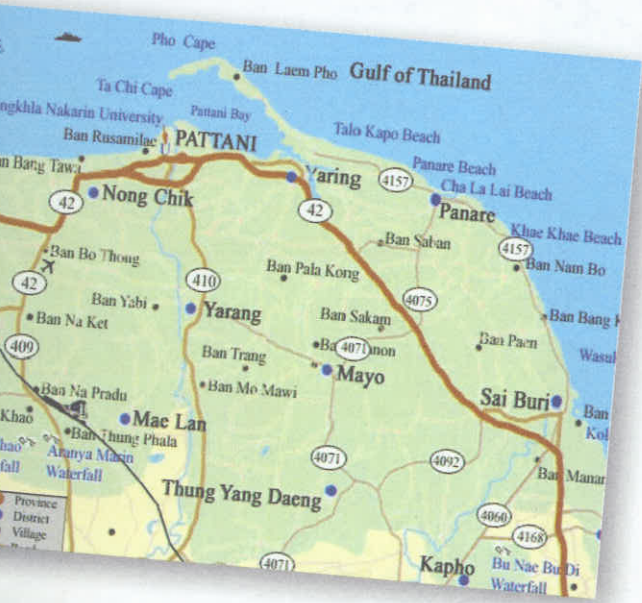
Emir Timur Kafkas

20

patani

“orada bir yer var uzakta”

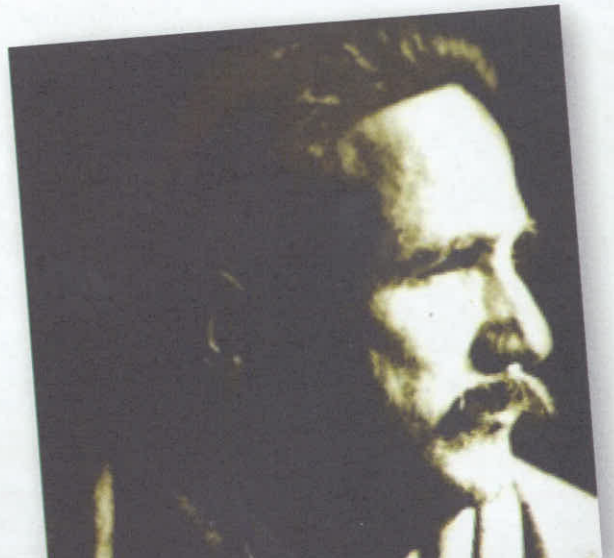
Betül Babacan

40

muhammed ikbal
ile röportaj

Abdülvahid Yakup Sipahioğlu

Tevhidî Perspektif ve Yaşayan Sünnet / **Ömer Dervişoğlu / 14**

“Resulullah En Güzel Örnektir” / **Celile Günseli / 18**

Kampüs Notları / **Şuayb Altay / 24**

Tarih Defteri / **Mehmet Erdem / 26**

Anlat Bana Bölümünü / **Yusuf Şentürk / 28**

Okullardan Haberler / **Alperen Gençosmanoğlu / 30**

Etkinlik / **32**

Objektifime Takılanlar / **Abdullah Muhsin Yıldız / 36**

Dünya Seyahatnamesi / **Ayşenur Zorluoğlu / 38**

Kültür Sanat / **Melike Yurt / 44**

Uyan / **Mehmet Akif Ersoy / 48**

“Sünnet İmanın Gereğini Yapmaktır”

Nurettin Yıldız ile Söyleşi

7

“Savaş, Meydanlarda Değil, Yüreklerde Başlar”

Emir Timur Kafkas

Kâinat, İlahi bir denge üzerinde hareket etmektedir. Bu denge, mahlûkat içerisindeki en büyük varlıktan en küçük varlığa kadar bütün bir evrenin en geçerli yasasıdır. Denge, risaletin ana mesajıdır ve Muhammedi ahlakın anlatımıdır. Vahiyle inşa olmuş bir müminin hayat tarzıdır, denge. Kâinattaki her varlık denge içerisinde olduğu için hayattadır. Basit bir örnek vermek gerekirse; bir çiçeğin yetişmesi için son derece önemli olan su, çiçeğe çok verildiğinde onu çürütür, az verildiğinde ise kurutur. Ancak dengeli bir biçimde sulandığında çiçek, su ile hayat bulur. Tıpkı kâinattaki İlahi dengeğin sağlanması gibi küçük bir evren olan insanda da yürek-beyin-bilek bütünlüğünün sağlanması gerekmektedir. Bu denge de ancak insanın kendi içinde hesaplaşması, vahiyle olan irtibatını güçlendirmesiyle mümkün olur. İç disiplini gelişmiş, dünya-ahiret dengesini kurmuş ve kendisini sürekli bir İlahi otoritenin denetimi altında hisseden insan inşa eyleminin yılmaz işçisidir.

Tarih, dengeli bozanlarla dengeli korumak isteyenler arasındaki ölümsüz mücadelenin adıdır. Peygamberler, İlahi dengeli tavrı ve davranışlarında sembolleştiren ideal örneklerdir. Allah Rasulü(s.a.v.), işte bu dengeğin en mükemmel örneğidir. Duygu, düşünce ve aksiyon arasındaki den-

genin en güzel bir biçimde nasıl kurulacağını Hazreti Peygamber (s.a.v.) bizzat göstermiştir. Saadet çağında cihad bir meslek olarak değil bir ibadet olarak yapılmış, bir bütün olarak ele alınmıştır. Savaş meydanlarındaki cihad ile sosyal hayattaki cihad birbirinden ayrılmamış, birbirinin tamamlayıcısı olarak ifade edilmiştir.

Nitekim Peygamber Efendimiz Tebuk seferinden dönen ashabına; “Küçük cihaddan, büyük cihada döndük” derken, bu bütünlüğü anlatmıştır. Mücahid, öncelikle nefsiyle cihad eden kişidir. Cihad, İslam ile insan arasındaki engelleri kaldırmanın mücadelesidir. Kulun, Rabine karşı verdiği sınavların en çetindir. Çünkü savaş, meydanlarda değil önce yüreklerde başlamaktadır. İnsan hayatındaki her savaş faniyken, nefis ile olan savaş bakidir. Bu savaşı kazanmak için salih amelden muhafızlar, nöbetçiler dikilmeli; içerinin ahalisi ayaklandırılmalı ve önce iç dünyada fitne kalmayınca, din yalnız

Allah’ın oluncaya kadar mücadele edilmelidir. Yüreğindeki bu savaşı kazanamayanlar mücahid olma vasfını baştan kaybetmiş olurlar. Çünkü tarih boyunca müminleri cihad alanlarına binekleri değil yürekleri götürmüştür.

Tuzu kuru bir İslamcılığın moda olduğu bu günlerde kişiye sadece İslam’ın kazandırabileceği en güzel sermaye olan duygudan, derinlikten, iç zenginliğin-

Asım'ın Nesli Genç Öncüler

den yoksun garip bir "tip" çıkarılmaya çalışılmaktadır. Duygu ve yaşantısı bir "Müslüman" gibi olmayan ancak bir Müslüman gibi düşünen insanlar türemektedir. Böyle bir ortamda herkes üçüncü şahısları kurtarmaktan söz etmekte; kurtulması gerekenler dahi kendilerini unutup kurtarıcılık peşine düşmektedirler. Miting meydanlarını dolduran, siyasi olarak kendini bir şekilde konumlandırabilen Müslümanlar, yeryüzünün zalimlerine slogan atmaktan başka bir şey yapmak istiyorlarsa, öncelikle seher vakitlerinde yorganlarına tekme atabilmeli, nefislerine hoş gelen kötü alışkanlıklarını ellerinin tersiyle itebilmeli ve vahiyle olan irtibatlarını güçlendirmeye çalışmalıdırlar. Devrimin ilk coğrafyasının yürekler olduğu unutulmamalıdır. İçimizdeki tek kişilik düzenlere ve putlara, neye mal olursa olsun laf söyletmeyip dışımızdaki putlara ve düzenlere karşı sıkığımız yumruklar maalesef bir "şov"a dönüşmektedir. Önce içimizdeki ferdi düzenleri yıkamamız, onları kahretmemiz gerekmektedir. "Gerçek şu ki, insanlar kendi iç dünyalarını değiştirmeden Allah onların durumunu değiştirmez" Rad-11.

Nefislerimizde olanı değiştirmek yerine üstümüze lazım olmayan bir işe, toplumu değiştirmeye kalktık. Aslında bilmemiz gerekir ki, toplumu değiştirmenin en kestirme yolu nefislerimizde olanı değiştirmektir. Asıl yıkılması gereken, yuhalanması gereken nefislerimizde olan ferdi "İslam dışı" düzenlerdir. Bol dumanlı çay sohbetlerinde kurulan "devlet" in enkazı altında kalındığından eyleme bir türlü geçilememiştir. Gerçek inkılâbın mahiyeti kavranamadığından götürülebilecek olan küçük yüklerle tenezzül edilmemiş, hedeflenen büyük yükler de kaldırılamamıştır. İslami mücadelenin kalkış noktası ve ilk hareket noktası kalptir. İslam'ın öncelikle yüreklerimize hüküm vermesi gerekmektedir. Âleme nizam vermeye kalkışırken kendi iç dün-

"Gerçekten Allah, kendi nefislerinde olanı değiştirip bozuncaya kadar, bir toplulukta olanı değiştirip bozamaz."

Ra'd 13 / 11

Savaş
Yüreklerde
Başlar.
Yüreğine
Sözün Geçsin!

Başana savaşmadın
Başana yaşamadın
Başana ölmedin!..
Jezzi Karakol

yamızdaki enkaz ve işgali unutmaktayız. Dış dünyaya pür dikkat kesilmemiz neticesinde, iç dünyamızı, o dünyadaki düşmanları ve o dünyanın meselelerini unutmaktayız. Kendi kendini muhasebeye çekmeyen, kendi yüreğine bakmayanın hayatı bulanıktır; kendi yüreğine bakma cesareti gösterenler ancak hedeflerini gerçekleştirebileceklerdir. Dışarıya bakan rüya görür, hayal dünyasında kaybolur, içeriye bakan uyanır, kendini keşfeder. Kalplerimiz, modernizmin çöplüğüne dönmüş, insanlarımız tatminsiz ve saldırgan hale gelmişlerdir. Depresyon, huzursuzluk, bunalım, stres dediğimiz şeyler aslında kutsalı unutan kalbin açlık feryatları, ölüm çığlıklarıdır. Kalbin değerlerle inşa edilmesi izzetli ve özgür bir yaşamın gerçekleşmesini sağlar. Kalplerini seküler hayatın zemheri soğuşunda donduranlar, baharın diriltici ılık nefesini kalbinde hiç hissetmeyenler bunu anlayamazlar. (Ama) bilin ki Allah cansız hale gelen toprağa yeniden hayat verir! Hadid-17

Kalbe irtifa kazandıracak eylemlerimiz olmalıdır. Davet ve hizmet ortamlarımız, kalplerimizi kuvvetlendirebileceğimiz alanlar olmalıdır. Kalbin inşa sürecinde bizden istenen istikamet, samimiyet, sebat ve teslimiyettir. Davetimize, hicretimize, cihadımıza öncelikle yüreğimizi katmamız gerekmektedir. Ruhumuzun yeni bir soluğa, kalbimizin taze bir kana ihtiyacı vardır. İşte tam bu noktada Hazreti Peygamber'in yaşantısı bize rehberlik etmektedir. O'nun hayat tarzı, insan hayatının her alanını ve yönünü kuşatan bir denge özelliğine sahiptir. Kuran'ı Kerim, Hazreti Peygamber'i usve-i hasene (güzel bir numune) olarak tanımlamıştır. Hz. Peygamberi örnek almak, onun yaptığını yapmak değil, onun yaptığını; hedeflediği amaca ulaşmak için yapmak demektir.. Peygamberin amacını gerçekleştirmezse, onu örnek aldığını sanan kişi, Peygamberi, örnek almış olmaz, sadece taklit etmiş olur. Müminler Hz. Peygamber'e benzemekle değil, onu örnek edinmekle emrolunmuştur.

Özellikle risaletin ilk yıllarında gelen ayetlere bakıldığında Hazreti Peygamber'in, taşınması çok zor olan vahiy yüküne, bizzat vahiy tarafından nasıl hazırlandığı ve sahabe neslinin Peygamber'in elinde

nasıl disiplinli bir biçimde yetiştirildiği görülecektir. Manevi zenginliğin tesis edilmesi için gönderilen ilk ayetlerde mealen özetle şu hususlara değinilmektedir: Gece boyunca pek az uyumak, seher vakitlerinde istiğfar etmek, Rableri karşısında havf ve haşyet duymak, verdiklerini kalpleri ürpererek vermek, hayırda yarışmak ve öne geçmek, huşu içinde namaz kılmak, boş şeylerden yüz çevirmek, emanete ve verilen söze riayet etmek, Allah'ın; nefislere,, yakınlarına ve topluma ulaştırılmasını emrettiklerini ulaştırmak, hesabı verememekten korkmak, Rabbin rızasını istemek hususunda sabretmek, gizli açık infak etmek ve kötülüğü iyilikle savmak.

Hazreti Peygamber'in ahlaki üstünlüğünü, sadece merhamet, şefkat, tevazu, cömertlik gibi dar bir alanda değerlendirmek doğru değildir. Çünkü ahlak, insanın hayatında ve hayatının her alanında en kesin ve etkili rolü oynamaktadır. İnsanın ahlaki seviyesi ve karakteri, insanın ailesiyle, akrabasıyla, çevresiyle, dostlarıyla, düşmanlarıyla, toplumu oluşturan zengin, fakir, yoksul, yetim ve çocuklarla olan münasebetlerinden anlaşılmalıdır.

İman, sadece inandık demekle gerçekleşmez. İman sözleşmesi ile Allah ve Resulü'ne bağlılığa söz veren bir insanın, hayatını Kuran ve Hazreti Peygamber ile bütünleştirmesi gerekir. Kuran'ı Kerim Peygamber'i takip etmeyi ümmete farz kılmıştır. Bunun için öncelikle Peygamberinin görevine vekâlet eden İslam Ümmeti, o görevin asıl sahibi hakkında doğru bir bakış açısı geliştirmelidir. İnan-dım deyip de, Allah ve Resulü'nün tayin ettiği ölçülere göre yaşamayan, bu ölçüleri bilmek için çaba göstermeyen insan, Allah ve Resulünü nasıl sevebilir?

Kaynaklar:

- 1- Yürek Devleti, Mustafa İslamoğlu, Denge Yayınları, 2006
- 2- Peygamber(s.a.v.) Gibi Yaşamak, Dr. Kerim Buladı, Kayıhan Yayınları, 2007
- 3- Kitabul'-Kalb -Yürek Çağırısı-, Ramazan Kayan, Çıra Yayınları, 2006
- 4- Üç Muhammed-iki tasavvur bir gerçek, Mustafa İslamoğlu, Düşün Yayın-cılık, 2009

“Sünnet İmanın Gereğini Yapmaktır”

Nurettin Yıldız ile Söyleşi

Alperen Gençosmanoğlu

Kapak konusunu “Yaşayan Sünnet” olarak belirlediğimizde, söyleşimizi, hem söylemleriyle Sünneti bir hayat biçimi olarak çağa taşımaya çalışan hem de bunun örnekliğini kendi hayatında sergileyen Nurettin Yıldız Hoca ile gerçekleştirmeyi düşündük. Yoğun temposu arasında vakit ayırıp, samimi cevaplar almamızı sağlayan Nurettin Yıldız Hoca'ya teşekkür ederek, söyleşiyi istifadenize sunuyoruz.

1960 Trabzon doğumlu olan Nurettin Yıldız Hoca, Mekke Üniversitesi'nde Usulü Fıkıh bölümünü bitirdi. 1996 yılında Senabil Vakfı'nın kurulmasına öncülük etti. Şu an aktif olarak hem Senabil Vakfı'nda hem de Sosyal Doku Derneği'nde çalışmalarını sürdüren Nurettin Hoca, her Pazar sabahı dışarıya açık olan hadis derslerine de aralıksız devam etmektedir. Bunun yanında yaklaşık 10 civarında, insanlara hayatlarında rehber olabilecek kitapları mevcuttur. Bunların en önemlilerinden biri, bize unuttuğumuz değerleri tarihe mal olmuş örnekliklerle hatırlatan kitaplardan oluşan “İşi Vaktinden Çok Olanlar” serisidir. Nurettin Hocanın faaliyetlerini ve derslerini www.sosyaldoku.com adresinden takip edebilirsiniz.

Alperen Gençosmanoğlu

Nurettin Yıldız

Hüseyin Tepe

Vahyin inzalinin 1400. yılı münasebetiyle, Kuran'ı nasıl hayat kitabı kılabiliriz diye düşünürken, "Yaşayan Kuran" olan Hz. Peygamber'in (sav) hayatını tekrardan bir okumaya tabi tutarak, Sünnet'i nasıl anlayabiliriz ve yaşamlarımıza aktarabiliriz diye düşündük. Hocam isterseniz bu bağlamda öncelikle, Sünneti nasıl tanımlayabiliriz diye sormak istiyorum. Çünkü çok farklı algılamalar var ve Sünnet sanki içinden beğenilenin seçilip alındığı bir form haline geldi.

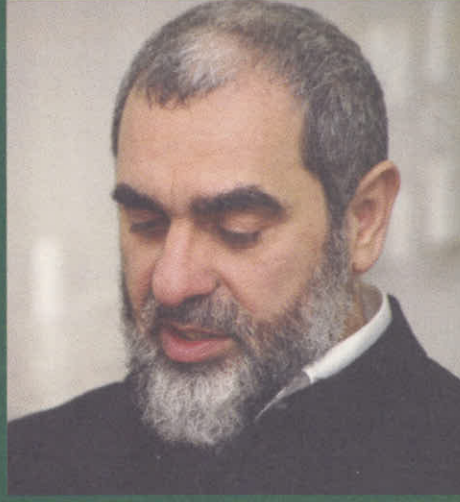
Nurettin Yıldız: Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem neyi ifade ediyorsa Sünnet de onu ifade etmelidir. Sünnetin, hadis olarak ele alındığında bir ilim dalı olarak hadise dair özel ıstılahların Sünnet üzerindeki imanî hassasiyetimizi zayıflatması kesinlikle hatadır. Hadisin sahihi, zayıfı, mevzu olanı vardır. Bir hadis ele alındığında da sahih olup olmadığına bakılarak o hadisle amel edilecektir elbette. Bir söze hadis denmesi onun hadis

olmasını gerektirmiyor. Ancak hadisle ilgili bu örnekleme, sevgili Peygamber aleyhisselam efendimizle bağımızı simgeleyen Sünnete uyarlamak doğru değildir. Evet, Sünnet hadislerden oluşmaktadır; biz hadislerin bütününden Sünnet kavramını çıkarırız. Ancak bir hadisin mesela zayıf olması yani ehlinin o hadisi bağlayıcı bir hüküm kaynağı olarak görmemesi bize Sünneti sıradanlaştırmaya sevketmez. Meselenin anlaşılması için şöyle bir benzetme yapabiliriz: Sünnet bir canlı, hadisler de o canlının parçalarını oluşturmuş olsun. Parçalardan birinin 'iyi' olmaması canlının yok olmasını, ya da o iyi olmayan parçayla aynı tutulmasını gerektirmez.

Sünnet üzerindeki bu tartışmanın, iman etmeyenler cephesinden neden yürütüldüğünü konuşmamıza lüzum yoktur. İki direktten birini yıkmak ya da sarsmak onlar için iyi bir kazançtır. Ancak iman ehlinin, iman ettikleri esaslardan birinin sarsılmasından haz duymalarını anlamak güçtür.

Bir de bunun Kur'an adına, Kur'an'ı yüceltme adına yapılması sadece hatanın derinleşmesini sağlar. Zira Kur'an da Kur'an'ı getiren Resulullah da ancak Sünnet sayesinde anlaşılabilir. Sünnet, iman ettiğimiz peygamberin izini gütmek, iman gereğini yapmaktır. Sünnetlerden birinin bu büyük kavramın bütünü gibi algılanması mesela sakal hakkındaki anlayışımızın Sünnet anlayışını yansıtmaması doğru değildir. Çünkü sakal bir sünnettir. Ama yeri gelir terkedilebilir de. Hatta terketmenin gerektiği durum da olabilir. O, zamana ve mekâna göre değişkin bir hüküm taşır. Umumen bakıldığında Sünnet ise asla ihmal edilemez. İman etmiş olmak Sünnet üzerinden yaşamak anlamına gelmektedir.

Sünni olmak, her ne kadar bir mezhep adı olarak anlaşılıyorsa da aslında sünnilik, hayat tarzını Sünnete göre ayarlamamanın adı olmalıdır. Nasıl kâğıt üzerinde Müslümanlık diye bir anlayıştan söz ediliyorsa aynı şekilde kâğıt üzerinde bir sünnilikten de söz edilebilir. Doğru olan Müslüman'ın kendisini Resulullah sallallahu aleyhi ve sellemle kilitlemesidir. Bu kitleme şüphesiz takâtla kayıtlıdır. Elbette Müslüman'ın beceremediği, imkânlarını aşan durumlar da olacaktır. Önemli olan, yüzde yüz bağlanmayı ve ittiba etmeyi ilke edinmektir. Pratikte yüzde oranının azalması önemli de-

Mümin, her yerde imanı ile bulunur. Bu da onun her ânının cihad ânı olmasını gerektirir. Cihad kelimesinin geçtiği yerde çizilen resimlerin kılıç, mızrak ve kalkan olarak sınırlandırılması bizim kısır anlayışımız yüzündendir. Nefsimizin, şeytanın ve küfür cephesinin bulunduğu her yerde cihad vardır. Sabah namazına kalkmak bir cihaddır. Haram yememek için çalışmak cihaddır. Allah'ın dininin yücelmesi için çalışmak cihaddır diyoruz ya, bu yücelme iki yönden olur. Ya fetihler yapıp gönüller İslam'a kazanılarak yüceltilecek ya da Allah'ın haram kıldığı şeylerin yayılması önlenerek yüceltilecektir.

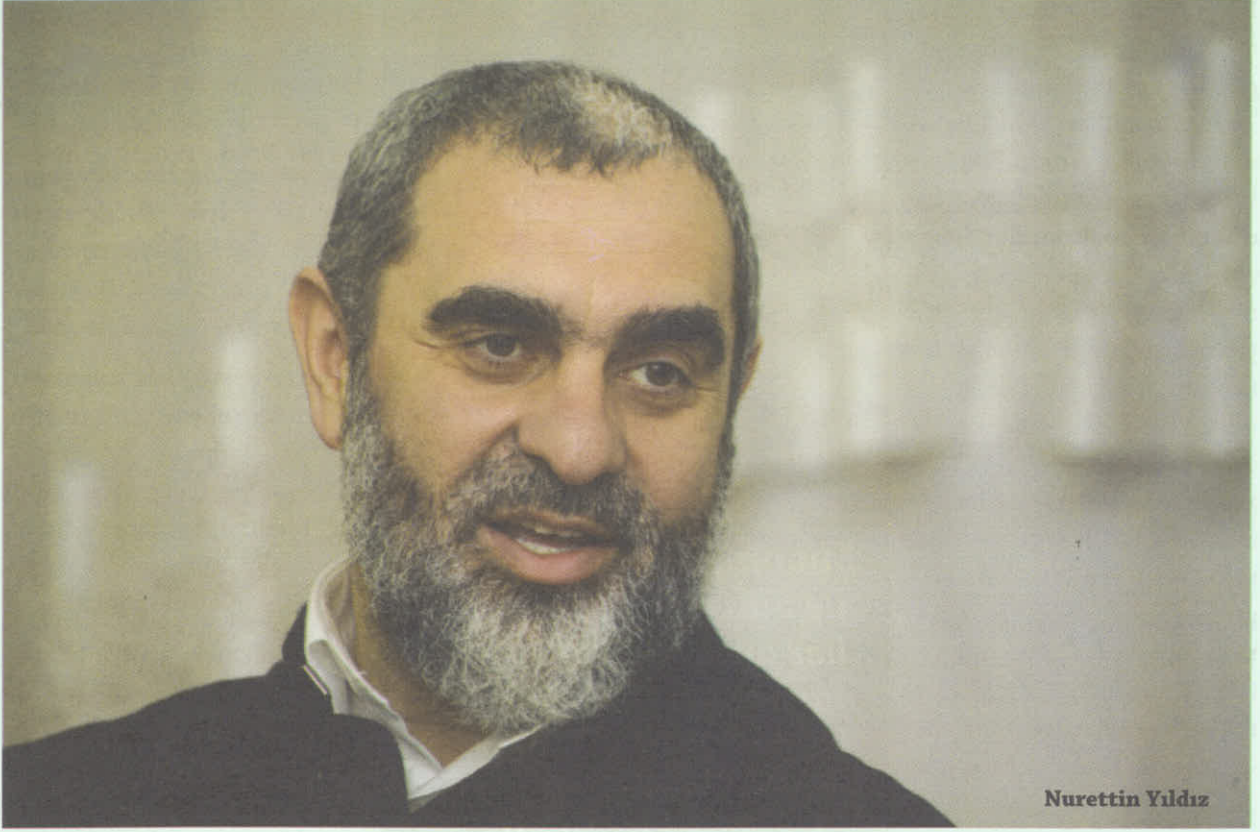
ğildir. Bizim kulluğumuzun kusurlu olması başka şey niyetlerimizin ve hedefimizin kusurlu olması başka şeydir.

Bir yazınızda Hz. Peygamber (sav) için "O bir cami imamı değil, hayatın imamıydı" diyorsunuz, bunu biraz açmamız mümkün mü?

Yıldız: Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem cami imamı değildi; mihrabında namaz kıldırıyordu. O mihraptan da Medine'yi idare ediyor, Medine'yi dünyanın merkezi haline getirmek için cihat ediyordu.

Cami imamlığı şimdi bir memurluk türünü simgelemektedir. Bu memurluk da toplumun ikinci sınıf gibi gördüğü, genelde cenaze işleri ve açılışlarda dua düzeyinde görülen yan işlerdir. Hâlbuki imamlık, Peygamber aleyhisselama vekâlettir. O makam vekâlet makamıdır. Belki bu vekâlet, Peygamber aleyhisselamın sadece namaz kıldırma bölümüne tahsis edilmiş bir vekâlettir ama müvekkil açısından büyük bir vekâlettir. İmamların buldukları konunun azameti altında heyecanlı olmaları, o şuur ile mihraba geçmeleri uygun düşer. Şu andaki imamlıktan memurlukta aranan vasıfların aranmasını yeterli bulmak namazla ilgisi bulunan her mü'mini üzmektedir.

Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem efendimizin hayatını ve kimliğini anlatan eserlere siret adı verilmektedir.

Nurettin Yıldız

Yani kimdir, ne yapmıştır, ömrü ne ile geçmiştir? Gibi soruların cevabı bu eserlerde bulunur. Onun emir ve yasaklarını, uygulamalarını anlatan eserlere de hadis kitapları denmektedir. Siret kitaplarına baktığımızda onun imamlığından söz edilmediğini görürüz. Hadis kitaplarında ise belki yüz hadisten biri imamlığı ile ilgilidir.

Cami imamlarını, sadece namaz kıldırın görevliler olarak kabul edersek, Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem için 'cami imamı' değildi dememiz gerekmektedir. O imamdı ama imamlığı, liderliğini yansıtan bir kavramdı. Namaz ve cenaze onun işlerinden bir işti. Tek işi cenaze kıldırın değildi. Doğumdan ölüme kadar nefes alan herkesin ondan alacağı bir mesajı vardı.

Bugün insanlar hayatlarını kurgularken kendilerine temel aldıkları bazı kavramlar var: iş, kariyer, rahat yaşam gibi... Tabi kavramlar hayatın tüm gidişatında çok önemli bir yere sahip. Kendimiz için örnek bir model olarak gördüğümüz Hz. Peygamber'in (sav), hayatında aldığı

kararları, yaptığı hareketleri belirleyen en temel kavramlar neydi acaba?

Yıldız: Her zamanın bir fitnessi olacaktır. Bu zamanın fitnessi de maldır. Hadisteki ifadesiyle dünya yeşilliklerinin bize açılmasıdır. Peygamber aleyhisselam efendimiz de bizim adımıza bundan korkmuştur. Direk şirk tehdidinden çok, şirke dolaylı açılım getirebilen dünyevileşmeden korkmuştur. Bugün içinde bulunduğumuz durum budur. Camilerimizin tezyinatının sabah namazını orada eda etmekten daha fazla ilgi görmesinden tutun, diplomanın, işin, kariyerini ibadetten daha önemli hale gelmesine kadar her şeyde bu imtihan rengi vardır. Bunu ticarete de izleyebilirsiniz. Faizin onca ağır tehditlere ve ikazlara rağmen mutad hale gelebilmesi ve âlimlerin bile faize kılıf bulmaya çalışması başka türlü izah edilemez. Sorunun ana iskeleti dünyevileşme olarak tayin edilebilir. Yani bizim derdimiz dünyaya açılmak, dünyanın bize açılmasına karşı tahammülsüz olmaktır. Ailevi ilişkilerimizdeki zayıflama, ebeveyn evlat ilişkilerindeki düşüş de bundan kaynaklanmaktadır.

Dünyevileşmeyi konuşurken iki hususu belirtmekte yarar vardır. Bunların birincisi, dünyevileşme direk ahireti inkâr etme anlamında değildir. Dünyanın kendisinden daha çok söz ettirdiği, ahireti bir yolla ihmal ettirdiği her durum dünyevileşmedir. İletişim cihazlarının gelişmesi, teknik imkânların çoğalması böyle bir durumdur. Hatta namaz kıldığımız seccadelerimizde bile bir dünyevileşme etkisi görebiliriz. Daha renkli, daha yumuşak bir seccade için bu ilkeyi koyabiliriz.

İkinci olarak da şu mülâhazayı belirtmeliyiz: Dünyevileşme, dünya nimetlerinin önümüze akması nihayetinde bir imtihandır. Biz istesek de istemesek de önümüze gelecektir bu imtihan. Kör bir savaşıyla, dünyaya ait ne varsa onu reddederek bu imtihandan arınamayız. Mesela cep telefonunu reddetmek gibi bir tavırla dünyevileşmeye karşı tavır almış olamayız.

Allah'ın helal ve haram sınırlarını kollamak birinci kuraldır. Mübahları da makul ölçülerde kullanarak kendimizi dünyaya kapılmaktan kurtarabiliriz. Bir de kesinlikle bir cemaat içinde olmak, cemaate bağlı kalmak gerekmektedir; yalnız olanın kurda kapılması daha kolaydır.

Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem hayat ilkesi, bir yolcunun dinlenmek için bir ağacın altında gölgelenmesi şeklinde tarif edilebilecek ilke idi. Dünyayı ihmal etmeden ahiret için çalışmak da diyebiliriz buna. O dünya nimetlerini yok saymadı ama onlara da kapılıp gitmedi. Evlendi, yedi içti ama yeteri kadar. Ebedi kalacakmış gibi dünyalık

peşinde olmakla, yetecek kadarını elde etmek için dünyalık temin etmek arasındaki fark budur.

Kaybolmak üzere olan bir Sünneti devam ettirmenin, Şehid sevabıyla ölçüldüğünü biliyoruz.

Bu bağlamda kaybedilen ve biz gençlerin tekrar yaşanır kılması gereken Sünnetlerimiz nelerdir acaba?

Yıldız: Şu sünnet bu sünnet demeyelim de Sünnet'e dönüş sünnetini ihya edelim. İlke olarak Sünnet'ten yana olmak, onu hayat damarlarımızdan biri olarak görmek, a veya b sünnetine sarılmaktan daha önemlidir. Sünnetlerden birini ihya etmenin şüphesiz eciri vardır ve önemli bir iştir de. Ama balık tutmayı öğrenmek, olta sahibi olmak her gün bir balık almaktan daha iyidir.

Hz. Peygamber'in (sav) pek çok Hadis-i Şerif'ine konu olan ve onun yaşamında sürekli gördüğümüz ibadetlerden biri de Cihad. Özellikle son dönemde Batının üzerimizdeki hegemonyasıyla birlikte Cihad literatürümüzden düşmeye başlayan bir kavram haline

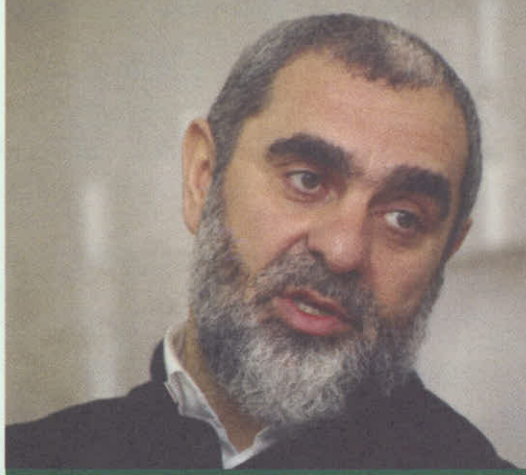
geldi. Tabi bunda belki bizim Cihadı tüm boyutlarıyla yeterince anlamamış olmamız da etkindir. Cihadın ne olduğuna ve dindeki yerine dair neler söylemek istersiniz?

Yıldız: Cihad, Allah için çalışmaktır. Mümin, iman etmekle sorumluluğu bitmiş kişi değildir. Bilakis iman etmekle sorumluluk almış kişi mü'mindir.

Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem hayat ilkesi, bir yolcunun dinlenmek için bir ağacın altında gölgelenmesi şeklinde tarif edilebilecek ilke idi. Dünyayı ihmal etmeden ahiret için çalışmak da diyebiliriz buna. O dünya nimetlerini yok saymadı ama onlara da kapılıp gitmedi. Evlendi, yedi içti ama yeteri kadar. Ebedi kalacakmış gibi dünyalık peşinde olmakla, yetecek kadarını elde etmek için dünyalık temin etmek arasındaki fark budur.

Mümin, her yerde iman ile bulunur. Bu da onun her ânının cihad ânı olmasını gerektirir. Cihad kelimesinin geçtiği yerdi çizilen resimlerin kılıç, mızrak ve kalkan olarak sınırlandırılması bizim kısır anlayışımız yüzündendir. Nefsimizin, şeytanın ve küfür cephesinin bulunduğu her yerde cihad vardır. Sabah namazına kalkmak bir cihaddır. Haram yememek için çalışmak cihaddır. Allah'ın dininin yücelmesi için çalışmak cihaddır diyoruz ya, bu yücelme iki yönden olur. Ya fetihler yapıp gönüller İslam'a kazandırılarak yüceltilecek ya da Allah'ın haram kıldığı şeylerin yayılması önlenerek yüceltilecektir. Bir yandan haramlar işlenirken camilerin yapılması, ülkelerin fethedilmesi yüceltmeyi sağlıyor. Belki de Allah'ın hududunun korunması, haramlara set çekilmesi diğerinden daha öncelikli bir yüceltme türüdür. Mü'min bu açıdan baktığında cihadı, Allah için yaptığı her iş olarak görür.

Cihadı, nerede ne gerekiyorsa onu yapmak şeklinde anlamalıyız. Eğer gereken silahlı savaş ise o da cihaddır. Hatta en önemli cihad o olmalıdır. Bazılarının, artık dünyada silahlı mücadeleye gerek kalmadı, her şey internet üzerinden yapılabiliyor diye anlamak istemeleri dünyanın mantığını bilmediklerini gösterir.

Mesele imtihan meselesidir. Küfürle cep hede çarpışırken, cepheyi terketmeden şehadete kadar sabretmek bir imtihan olduğu gibi, ibadetlerin unutulduğu bir zamanda ibadeti ihya etmek, sünnetin yok sayıldığı bir zamanda bir sünneti sahiplenmek, herkesin bencilleştiği bir zamanda kardeşlerini düşünmek, insanlık için çalışmak bir imtihandır.

İçinde bulunduğumuz bu modern dünyada artık Günah kavramı bizim açımızdan önemsiz bir hale geliyor ve Hz. Peygamber'in (sav) küçük günahları anlattığı "çalı benzetmesi" işlevsizleşiyor. İnsanların bilinçlerinde ve yine modern zihnin bir semptomu olarak bu konuda da parçalı bir zihin durumu var. "Tamam, bazı yanlışlarım var ama hayatımın diğer alanlarında iyi bir insanım" anlayışı hâkim. Bu durumu ve Günah kavramını nasıl değerlendirirsiniz?

Yıldız: Günah, kulun Rabbine karşı sınırı aşmasıdır. Günahsız bir insan tasavvur edemeyiz. İlla günah olacaktır. Yeter ki kul, günaha karşı laubalileşmesin. Kusurunu bilip boynunu bükenin işi kolaydır. İnatlaşan ve boşverciliğe kayan tehlikededir. Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem efendimiz bize şunu emretmiştir: Siz bir şeyi yasakladığımda onu terkediniz. Bir şey emrettiğimde de onu gücünüz oranında yerine getiriniz.

Demek ki, yasakların kökten terkedilmesi gerekiyor.

Emredilenlerde ise yapabildiğimiz kadarını yapmak... Günahlara karşı gevşeme tehlikesinin en temel nedeni, Müslümanlar olarak otokontrolümüzü kaybetmiş olmamızdır. Allah Teala, emri bilmaruf ve nehyi anılmünkeri emrederek bir tür otokontrol sistemi koydu içimize. Böylece kötülükler, polisiye tedbire gerek kalmadan engellenecek,

iyilikler de yayılacaktır. Günahların bile bir tür demokratik hak haline gelmesi esef vericidir. Kimseye karışmamak bize ait bir durum olmamalıdır. Herkesin kendi haline bırakılması doğru olmayan tercihtir. Bir tek vücut mantığıyla hareket etmeliyiz. Müslüman'a yardım dendiğinde ilk akla gelen Filistinli olmaktadır. Bu doğrudur ama Yahudi'nin harap ettiği sadece Filistinli mü'minin evi değildir. Buradaki mü'minin beynini de harap etmektedir. Filistinliye yardım kadar, ömrünü harap eden genç de nasıl yardım edeceğimiz düşünüyor olmamız gerekir.

Günah, günah üretmektedir. Günahlara karşı tepkisizlik de günahlara karşı cüreti artırır. Her günah yeni bir günah ürettiği gibi her sessizlik de günahlara karşı tavizdir.

Resulullah "Hayâ imandandır" buyuruyor. Bunu nasıl anlamalıyız gençler olarak? Yani hayâ, bir köşeye çekilip her türlü şeyden el ayak mı çekmektir? Onu İmanî kılan şey nedir?

Yıldız: Hayâ, organları disiplinli kullanmaktır. Gözü, kulağı, dili, mideyi haramdan korumak hayâdır. Allah'tan ve Allah'ın kulundan utanmak hayâdır. Utanılacak şey ise şeriatın ayıp gördüğü şeylerdir. Hakkı söylemekten çekinmek ayıptır. Dolayısıyla konuşulması gereken yerde konuşmak değil susmak hayâ edilmesi gereken durumdur.

Hayâ imandandır. Çünkü mü'min, imanı ile yaşar. İmanını aktif hale getirmiş bir mümin, onurludur ve uygun olanı yapan kişidir. Mü'min şeriatını esas alarak yaşadığı için hayâ ettiği şey, şeriatına uyduğu şeydir. Bu da onu iyi mü'min, imanını tahakkuk ettiren mümin haline getirmektedir.

Hz. Peygamber "Garipler" diye bir insan zümresinden bahsediyor bize. Siz de "azdırlar ancak ayaktadırlar" şeklinde vafediyorsunuz. Bu dönemde düşündüğümüzde, Müslümanlar öyle bir pozisyonda ki, bir yandan kendilerini mal, servet ve saltanata kaptırmışken, diğer yandan imanî bazı şeylerden utanır hale gelmiş durumdadılar. Allah'ın kuralları, insan haklarına sığmaz diye rafa kaldırılır olmuş, böyle bir kon-

jonktürde garip dediğimiz insan zümresi kimdir ve onlara düşen görevler nelerdir?

Yıldız: İmanın bir bedeli muhakkak olacaktır. Bu bedel, can olabilir, mal olabilir, fedakârlık olabilir. Yalnız kalmak, itilmişlik de bir tür bedeldir. İlk mümin nesil bunların tamamını yaşadılar. Mü'minin kendi toplumunda bile yok sayılabilir.

Mesele imtihan meselesidir. Küfürle cephede çarpışırken, cepheyi terketmeden şehadete kadar sabretmek bir imtihan olduğu gibi, ibadetlerin unutulduğu bir zamanda ibadeti ihya etmek, sünnetin yok sayıldığı bir zamanda bir sünneti sahiplenmek, herkesin bencilleştiği bir zamanda kardeşlerini düşünmek, insanlık için çalışmak bir imtihandır. Meydan muharebelerine katılmak ve şehadete kadar sabretmek nasıl herkesin başarması mümkün olmayan bir seviye ise yapılmayanı yapmak, parmakla gösterilen biri haline gelmek de zordur. Zoru başarmak ise imtihanı kazanmaktır. Kulun kınamasından çekinmeden, ayağının kaymaması için direnerek İslam'ı yaşamak garipliğe razı olmaktır ki böyleleri müjdelenmişlerdir.

Bizim imtihanımız garipliği kazanmak olarak takdir edilmişse ne mutlu bize. Bedir'de kazananlar olduğu gibi biz de garipliğimizle kazanacağız demektir. Böyle zamanlarda, cemaate bağlı kalmak, Kur'an'a sarılmak, Sünnet ehli olmak, firkalaşmaktan, şehvet fitnesinden uzak durmak yapılacak acil işlerimizdir.

Niçin büyük oranda bereketsiz hayatlara mahkûm olmuş durumdayız? Düşündüğümüzde, bugün 20 yıl önce sahip olmadığımız bütün nimetlere sahibiz. Ancak huzurumuz yok ne yazık ki... Haddinden çok boş zamanımız var belki de. Bu kaos ortamından esenlik yurduna çıkışı nasıl sağlayabiliriz?

Yıldız: Allah Teala buyurdu ki:

"Kim de benim sözümden yüz çevirirse, ona sıkıntı dolu bir hayat vardır ve ayrıca onu kıyamet günü kör olarak haşrederiz." (Tâhâ suresi, 124)

Söyleşi için teşekkür ederiz.

Tevhidî Perspektif ve yaşayan sünnet

Ömer Dervişoğlu

Dünya bir yandan parlak zeminler, renkli ekranlar, akıl almaz bir teknoloji ile sarıp sarmalanmışken bir yandan da sömürü, açlık ve ahlaki bir kriz içinde. Bu heyulanın içinde Müslümanlar ise rüzgârın kaldırımından kaldırıma attığı bir yaprak misali. Kimi coğrafyalarda işgal altında, kimi coğrafyalarda her şeye seyirci bir halde, kimi coğrafyalarda görece rahat içinde beyazlaşmış bir zenci gibi kardeşini tanımayıp, zalimin kimliğini benimsemeyi layık görmüş kendine. Peki, niçin böyle bir zillet içindeyiz? Bizim üstün olanlar olmamız gerekiyor muydu? Allah'ın halifeliğini yeryüzünü imar ederek üstlenmiş olan, insanların baktığında yaşamlarından Allah'ı hatırladığı insanlar. Biz anlaşılan yolumuzu kaybetmiş bir durumdayız, aslında tarihin büyük bir bölümü de yolun kaybedilmesi değil midir? Bu yüzden peygamberler tarihte kırılma noktalarıdır. İnsanların doğru yolu görme ihtimalinin kalmadığı ve artık sıkıntının, insani çöküşün hat safhada olduğu dönemlerde peygamberler bataklığa düşmüş insanlara esenliğe çıkmayı sağlayacak olan bir tek yolu gösterirler. Biz nasıl her tarafın alabildiğine ıslık ıslık olduğu bir dünyada doğruyu yanlıştan ayırt edebileceğiz? Bu çok hayati bir sorun olmakla birlikte tarihi ilk kez yaşamadığımızı fark etmeli ve geriye doğru bu sorunun cevabının izlerini sürmeliyiz.

Evet, Hz. Muhammed ile insanlığı hizaya sokan peygamberler artık son buldu. Hz. Peygamberin son peygamber olması ve Kuran'ın değişmeden gelen bir kitap olması aslında bize, eğer inananlar irade gösterirse Hz. Peygamberin hayatında başardığı nerdeyse her şeyi başarabilirler, çünkü Allah adalet sahibi olduğuna göre peygamber göndermiyorsa, insanlar tarafından yaşanabilecek bir örnekliğin kıyamete kadar var olacağındandır. Tam da bu anlattıklarımızla ilişkin olarak Mevdudi'nin "Rabbani Yürüyüş" kavramı oldukça önemli. Mevdudi şunu söylüyor kitabında; "Eğer dünyadaki hak batıl mücadelesinde safını açıkça belli edip, bunun için mücadele edersen ve mücadele içinde Kur'an'ı kendine şiar edinirsen Allah sana Hz. Peygamberin yaşamındaki safhaları bir bir yaşatacaktır. Mekke'deki boykot yıllarından, hicrete; Bedir Savaşı'ndan Mekke'nin fethine kadar her şeyi hayatında verdiği mücadelede hissedeceksin ve hatırlayacaksın." Tabi Kuran'ı hayata aktarabilmenin yolu da "Yaşayan Kuran"dan geçiyor şüphesiz. Biz imanımız gereği Hz. Peygamberin bu dünyada ve öteki dünyada tüm peygamberler gibi en üstün olan olduğuna inanıyorsak, bizim değerimizde ancak onun gözüyle dünyayı görebildiğimiz kadardır. Bu yüzden Resulün hayatını yaşamayı dert edinmeyen, bunun sıkıntısını içinde hisset-

meyen, bunun için irade göstermeye çalışmayan insanı Allah kitabında; "Onun etrafına şeytanlar kabuk örer ve kendisinin doğru yolda olduğundan da emindir ancak bu zandan başka bir şey değildir, onun bu dünyada da öbür dünyada da Allah'ın bereketini kazanma şansı yoktur." diye ifade eder.

Resul, 1400 yıl önce tamamen farklı bir zamanda ve coğrafyada yaşamış, biz bugün 2000'li yıllarda tüm hayatın yaşama biçiminin değiştiği, nerdeyse tüm kullanım araçlarının sayısız çeşit değiştirdiği, şehirlerin evrim geçirdiği bir dünyada Resulün hayatını nasıl yaşayabiliriz? Burada sünnetten ne anladığımıza dönüp tekrar bakmalıyız sanırım. Resulün hayatı şekilsel bir ritüel değildir. Sünnet aslında peygamberin (sav) Allah'la ve evrenle kurduğu ilişki biçiminin adıdır. Bu yüzden bizim Resulün hayatından anlamamız gereken bir şekilcilik değil "Yaşayan Sünnet"tir. Çağlara ve coğrafyalara bağlı olmayan bir değerler ve ilkeler bütünüdür. İşte biz müslümanlar, ilk önce Resulün hayatına gidip o dönemi öğrendikçe öğrenmeliyiz ve oralardan ilkeler çıkarıp, o ilkelerle bu günü şekillendirmeye çalıştığımızda sünneti hapsoldüğü nesnelikten tekrar özneleşme sürecine doğru yol alabiliriz. Bunu gerçekten bir yaşama biçimi yapmayı başararsak nasıl Hz. Peygamber tek başına bütün bir ahlaksızlığın had safhada olduğu insanlardan, gökteki yıldızları çıkartıp zulüm üzerine kurulu bir sistemi yıkarak bütün dünyayı değiştirdiyse, Allah'ın vaadi olarak bugün de aynı şey gerçekleşebilir.

Resulün hayatı şekilsel bir ritüel değildir. Sünnet aslında peygamberin (sav) Allah'la ve evrenle kurduğu ilişki biçiminin adıdır. Bu yüzden bizim Resulün hayatından anlamamız gereken bir şekilcilik değil "Yaşayan Sünnet"tir. Çağlara ve coğrafyalara bağlı olmayan bir değerler ve ilkeler bütünüdür. İşte biz müslümanlar, ilk önce Resulün hayatına gidip o dönemi öğrendikçe öğrenmeliyiz ve oralardan ilkeler çıkarıp, o ilkelerle bu günü şekillendirmeye çalıştığımızda sünneti hapsoldüğü nesnelikten tekrar özneleşme sürecine doğru yol alabiliriz.

Öyleyse, ilk önce Hz. Peygamberin hayatı nasıl okuduğunu görmeye çalışarak başlayalım. Hz. Peygamberin hayatını dikkatli bir şekilde inceleyip parçaları birleştirdiğimizde şunu görüyoruz ki, o tüm yaşama tek bir perspektiften bakıyordu. Seyyid Kutup Resulün hayatından yaptığı çıkarımlarla "La İlahe İllallah bir yaşama biçimidir" der, yani kelime-i tevhidin inşa ettiği bir zihnin tüm yaşamı

bu gözlükle değerlendirmesi, belki bunu insanın yüzünün sürekli Allah'a dönük olması olarak da değerlendirebiliriz. Bu bütüncül bakışı "Tevhidi Perspektif" olarak isimlendirirsek, bu aslında dinin değişmeyen sabit omurgasıdır, üzerindeki yapılar belki değişebilir ancak hep o temele göre şekillenirler. Yani tevhidi perspektif dediğimiz çağlar üstü olan ve birlikte var olduklarında anlam kazanan ilkeler bütünüdür. Eğer bu ilkeler bir bütünü oluşturmuyorsa, bu hem kendi içimizde tutarsızlaşmamıza yol açar hem de Allah'ın İsrailoğullarına yaptığı tehdide bizi muhatap kılar: "Siz, Kitabın bir bölümüne inanıp da bir bölümünü inkâr mı ediyorsunuz? Artık sizden böyle yapanların dünya hayatındaki cezası aşağılık olmaktan başka değildir; kıyamet gününde de azabın en şiddetli ola-

nına uğratılacaklardır. Allah, yaptıklarınızdan gafil değildir."

Tam da çağın hastalığının parçalanmış zihinler, bölünmüş bilinçler olduğu bir dünyada, bütüncül bir dünya görüşü en zor sınavlarımızdan biridir. Vaka-yı biraz daha somutlaştırırsak başörtüsü eylemine gidip eve döndüğümüzde kardeşimize veya anne-

mize kötü davranıyorsak, namaz kılıyor ama namazda verdiğimiz söz gereği bulunduğumuz yerdeki zulümlere karşı bir tutum geliştirmiyorsak, insanlara doğruyu hatırlatıp kendimiz uygulamıyorsak burada bir problem var demektir. Aslında bunların eksikliği farklı sebeplerden kaynaklanabilir ancak bu bir süreklilik haline geldiyse tevhidi perspektif sağlanamamış demektir. Bu bakışa ulaşabilmek için tevhidi perspektifin bize sunduğu ilkeleri hayatın vazgeçilmezi olarak kabul etmeliyiz.

Bu noktada Resulün dinin ilkelerine sahip çıkabilmek için nasıl sınavlarla karşı karşıya kaldığını ve bunların üstesinden nasıl geldiğini hatırlamalıyız. Hz. Peygamber Allah'ın dinini ilk tebliğ etmeye başladığında çevresindeki birkaç kişi hariç herkes

ona karşı cephe almıştı. Düşünün 40 yıl boyunca içinde yaşadığınız bir toplum, geçmişinizle, sevdiklerinizle bütün hayatınız orada ve bir anda her şey değişiyor, her şeyi kaybetmeyi göze almalısınız, kalabalıklar içinde yalnızlığı taşıyabilmelisiniz. Toplumda çok sevilen sayılan bir adamken, birden lanetlenen biri haline geliyor Resulullah. Çünkü ilkelerini toplumun beğenisine göre eğip bükmeden olduğu gibi ortaya koyuyor hem de tüm sonuçlarını tahmin edebilmesine rağmen, biliyor ki zor zamanda konuşamayanların sözlerinin hiçbir değeri olmayacaktır. Bu ilkeli duruşunu engellemek için Resulullah'a ve ashabına pek çok fiziksel baskı yapıyor, aşağılayıcı hareketlerden işkenceye kadar hatta öyle zor durumlar yaşanıyor ki boykot yıllarında uygulanan ağır baskılardan dolayı Hz. Peygamberin çocuğu vefat ediyor. İktidar sahipleri fiziksel baskıdan bir sonuç alamayınca bu sefer farklı yöntemler izlemeye başlıyorlar, ciddi baskı döneminden alabildiğine bolluğun olduğu bir dönemi sunuyorlar Hz. Peygamberin önüne, krallık teklif ediyorlar, en zenginleri yapma vaadinde bulunuyorlar. Resulullah bunu hiçbir şekilde kabul etmiyor. Çünkü biliyor ki aslında karşısındakiler alabildiğine güç sahibi gözükseler de acizler, ilk dönemlerdeki baskılar da sonraki bolluk da Allah'ın bir sınavı, bu dünyada önümüze çıkan tüm zorluklar aslında Allah'ın ilkelerini ne kadar koruyabildiğimize dair sınavıdır. Yani darlıkta da bollukta da ilkeleri koruyabildiğinde Allah'ın bereketi hâsıl olur, sahabeyi gökteki yıldızlar kılan da bu dik duruşlarıdır.

Bu sağlam ve tutarlı duruşun bu dünyada da çok önemli bir sonucu vardır. Mekke toplumunun müstekbirleri her ne kadar Hz. Peygambere ellerinden gelen ne varsa yaptılarsa da, hiçbir zaman hakkında kötü utanılacak bir şey söyleyememişlerdir. Aslında başta onu aşağı görenlerin hepsi zamanla içten içe ona derin bir saygı duymaya başladılar. Çünkü karşılarında eğilip, bükülen bir insan yoktu inandıkları uğruna ölümü göze alıp her şeyden vazgeçebilecek bir insan vardı. Resulullah kimsese kendini sevdirmek adına veya birilerini mutlu etmek için Allah'ı kızdırmazdı, çünkü onun için en önce Allah geliyordu. Dışarıdan iki orduya bakan birinin hem insan sayısı hem mühimmat açısından müşrik ordusunun galibiyetini kesin gözüyle değerlendirdiği Bedir Savaşı'na Müminleri çıkarıncıydı? Çünkü onlar için ölmek önemli değildi, kimin verdiği canı kimden esirgeyeceklerdi? Onlar için önemli olan Müslüman izzetini korumaktı. Zillet içinde bir yaşama yer olamazdı Hz. Peygamberin düsturlarında. Hz. Peygamber için hayâ edilecek şey dünyevi korkularından dolayı Allah'a karşı saygısızlık yapmaktır. Peki, biz bugün tevhidi ilkeleri yaşatmak ve sahip çıkmak açısından ne durumdayız? Kınayıcının kınamasından korkmadan, herkesin üstümüze geldiği dönemlerde de iktidarda olduğumuz dönemlerde de ilkeli bir duruş sağlayabiliyor muyuz? Allah'ın karşısında yaptığımız her şeyin arkasında durabilecek miyiz?

Şuanki sürecimizi bir kavram üzerinden daha sağlıklı düşünebiliriz sanırım, Hz. Peygamber'in en

önemli sünnetlerinden biri Allah'ın da bize farz olarak söylediği Cihaddır şüphesiz. Ama özellikle son 200 yıllık süreçte oryantalist etkiler ve emperyal güçler İslam'a istedikleri şekli verebilmek için, Müslümanlara cihadı kaçılması, konuşulmaması gereken bir şey olarak empoze ediyorlar. Biz de buna karşılık Resulullah'ın en önemli ilkelerinden birini hayattan çıkarmaya çalışıyor ve Hz. Peygamberi Budist rahiplere çevirmeye çalışıyoruz. Yani hiçbir insana eli kalkmayan, kimsenin ölmesine içi el vermeyen ve bu yüzden zalime karşı da pek bir şey yapmayan bir insan olarak sunuluyor. Bizi böyle bir hataya düşmeye götüren ne olabilir? İlk önce biz şunu unutmamalıyız hayat boşluk kaldırmaz, yani biz ilkelerimizi bir bütün olarak dinin asli kaynaklarından inşa edemezsek içinde bulunduğumuz dünyanın konjonktürü o boşlukları şekillendirir ve bir anda şekil verenden, şekil alan haline geliriz. Hz. Peygamberin tutumuna geri dönersek şunu bilmeliyiz ki, şiddet tek başına nötr bir araçtır bunun zulüm mü yoksa hayır mı olduğunu kullanım şekli belirler, salt şiddet karşıtı olmak dünyayı yanlış bir okumanın sonucu olabilir ancak. Hz. Peygamber sayısız savaşa katılmıştır, katılmadıkları olsa da onların da iznini vermiştir ancak yine önemli olan ilkeli olmaktır. Hz. Peygamber hiçbir savaşta çocukları, kadınları, savaşla alakası olmayan insanları öldürmemiştir ve onlara zarar vermemiştir, doğaya tabiata hunharca davranmamışlardır, birkaç kere böyle hatalara düşen sahabeleri de çok sert uyarmıştır ancak Müslümanları arkadan vuranlarıysa affetmemiştir, yani bolluk zamanında söz verip zor zamanında Müslümanlara acı ektirenler de cezasız kalmamıştır.

Hendek Savaşı sırasında önceden anlaşma gereği Medine'ye bir saldırı gerçekleştiğinde Yahudiler Müslümanlara destek vermesi gerekirken Müslümanları sıkışmış görünce onları arkadan vurmaya çalıştılar ancak tüm planların üstünde Allah'ın planı olduğu için savaşta Müminler galip gelince ihanet eden Yahudilerin hepsi kendi şeriatlarının gerektirdiği bir şekilde öldürüldü. Burada da şuna dikkat etmeliyiz belki şahsa yönelik fiiller affedilebilir ancak Ümmet'e, İslam'a zor zamanda en ağır darbeyi vurmaya çalışanlara Müslümanların yapması gereken Peygamberi bir tavır olarak cezasını vermektir. Bu konuda düştüğümüz önemli nakisatlardan biri de kavramlarımızı yeterince bilmeme-

miz, savaş yeri geldiğinde cihadın önemli boyutlarından biridir ancak aslında o daha genel bir ilkenin, anlayışın belli şartlardaki somutlaşmış halidir. Cihad, cennete doğru giden yolun önündeki engelleri kaldırmak ve insana bu yolu görmesinde, bu yolda yürütmesinde engel olan baskı unsurlarını yok etmektir. Yani ona gerçek manada seçim şansı verecek bir ortam oluşturmaktır. Perdeleri yırtarak, doğruyu ve yanlışını net olarak görmesini sağlamaktır, tabii ki bu sadece başkalarına yönelik bir süreç değil insanın kendi nefsi içinde oluşturduğu bir süreç. Bu bağlamda baktığımızda yeryüzünün imar edilmesi de kaçınılmaz bir zorunluluktur. Çünkü sömürünün, zulmün hükümranlığında bir yeryüzü cennete değil ancak zillete çıkar. "Zulme sessiz kalan dilsiz şeytandır" buyuruyor Resulullah ve bunu kendi hayatında da şiar ediniyor. Bu yüzden biz zulmün her türlüsüne karşı bir tutum oluşturmamız, bu zulüm fiziksel olarak da gelebilir, psikolojik olarak da, ekonomik olarak da ve kimin yaptığı da bizim için önemli değildir bu zulmü. İsterse kendini Müslüman olarak tanımlayan birileri olsun, bu bizi zulmün safına iterse ancak kaybedilmiş bir sınavla çıkmış oluruz bu durumdan. Bazen kendi ön kabullerimizde zulüm içeriyor olabilir, bunlar bize toplum tarafından verilmiş sorgulanmaz gerçekler olarak da aktarılabilir, işte tam burada önce kendi nefsimizle, toplumsal akılla farklı bir cihadın içine girmeliyiz. Allah'ın defalarca cehennemle uyardığı "atalarının dinine inanlar" olmaktan korkmalı ve her şeyi dinin ana kaynaklarının bize verdiği bilince göre süzgeçten geçirmeliyiz.

Kısmen incelemeye çalıştığımız cihad Sünnetinin önemli ayaklarından biri ancak tüm bu tutarsızlıklardan kurtulmak için Sünnetteki ilkeleri bir bütün olarak tutup kaldırmamız. Bunun için ilk önce mücadele alanına inip tevhidi bir hayat hedef alınmalı. Genç Öncüler olarak, Hakkı tutup kaldıracak, Sünneti bugün yaşanır kılarak yeryüzünden fitneyi kaldırıp, onu yeniden imar edecek bir hedefi ilkelerimizden hayatımız pahasına vazgeçmeyeceğimiz uzun soluklu yürüyüşümüzde görüyoruz.

"Resulullah En Güznel Örnektir"

Celile Günseli

Son peygamber, peygamberimiz Hz. Muhammed'in (s.a.v) hayatı, nebilikten öncesi ve sonrası da dâhil olmak üzere Müslüman toplumlar ve bireyler için bir rol model oluşturmaktadır. Hayatı; yüksek ahlaki değerleri, iyi/güzel huyları, olaylar karşısındaki asil duruşu, adaletle harmanlanmış vicdanı ve İslam fıtratı üzerine inşa edilmiş karakteri ile birlikte maddi ve manevi her türlü çaresizliğin ve cahiliye çamurunun içine batmış insanlığa ve insanlığa dair tüm kavramlara yeni bir anlam getirmiştir. Zengin ile yoksul, emir veren ile emir alan, zayıf ile güçlü, öğretmen ile öğrenci, işçi ile işveren, usta ile çırak gibi tüm farklı türde insanlar için Hz. Muhammed'in (s.a.v) hayatı takip edilecek bir örnektir. Hz. Peygamber'in rol modelliği Kuran-ı Kerim ve sünnet ışığında oluşup hayatı ve kişiliği ile günümüz dünyası için bir prototiptir.

İslam âlimleri Hz. Peygamber'in rol model olarak etkinliğini ve cahiliyeden çıkarılmış yepyeni bir İslam nesli inşa etmiş Muhammedi metodun inceliklerini anlayabilmek için Kur'an ayetleri etrafında detaylı ve hassas bir çalışmanın yapılması gerektiğini ve ancak böylece peygamberin vahiy öncesi ve vahiy sonrası hayatının tam olarak anlaşılacağına kanaat getirmişlerdir. Kur'an'ın tedrici olarak indirilmesi ve Mekki-Medeni ayetler arasındaki farklılıklardan da anlaşılacağı üzere İslam üzere olmak ve iman etmek bir süreç işidir. Kur'an bir

anda toplu olarak inmediği gibi bizler de Kur'an'ı ve Muhammedi hayatı bir anda bir elbise gibi üzerimize giyemeyiz. Bundan dolayı her evresiyle peygamberin hayatı Kur'an'ı anlamamızın yegâne yoludur tıpkı peygamberin hayatını anlamamızın yegâne yolunun Kur'an ayetlerini hakkıyla anlamak olduğu gibi. Kuran'ın nasıl bir kişiliğe indiği, Allah'ın nasıl birini seçtiği hem Kur'an'ı anlamamızın hem de Kur'an'ı hayata geçirmenin metodu olup Allah ile insan, insan ile vahiy arasındaki bağın ölçülerini de göstermektedir.

Peygamberin yol gösterici ve rehber niteliği sadece biz Müslümanların Allah'ın elçisine vafettiği bir sıfat değil; Allah'ın sözleriyle açıkça ortaya koyduğu bir hakikattir; *"Ey inananlar! And olsun ki, sizin için, Allah'a ve ahiret gününe kavuşmayı umanlar ve Allah'ı çok anan kimseler için Resulullah (Allah'ın Elçisi) en güzel örnektir"* (33/21). Peygamberimizin yaşadığı toplumdaki örnekliliği ve saygınlığı vahiy ile başlamış değildir. Çocukluğundan son nefesini verdiği ana kadar dostu düşmanı, seveni sevmeyeni için haksızlık edilmeyecek kadar yüce mefhumlara sahiptir. Hz. Ebubekir'in iman edişine dair anlatılan rivayette; "Muhammed söylüyorsa doğrudur" yaklaşımı bizlere nasıl bir insan olmamız gerektiğinin bir özeti gibidir. Hz. Aişe'nin söylediği gibi "O'nun ahlakı Kur'an ahlakıydı", Kur'an bize bir ahlak öğretisi, bir yaşam biçimi sunar. Ve sun-

duğu bu yaşam biçimini bir “öğretmen” ile yaşanabilir kalmıştır.

Sünneti de bu bağlamda değerlendirmemiz gerekir, sünnet Kur’an ayetleriyle temeli atılmış İslam idealini sağlamlaştıran, güçlendiren, destek veren bir harç gibidir. Bu harç devlet yöneticiliği ile babalığı, askerlik ile eş olmayı, imamet ile arkadaşlığı, tüccarlık ile çobanlığı bir arada tutmuş Hz. Muhammed’i oluşturmuştur. İnanç, zihniyet ve davranış üçgeninde bir “insan” olarak bize her konuda ve konumda örneklik sunan Hz. Peygamber’in sünneti şekilcilik ve yüzeysellik tehlikesi ile karşı karşıyadır. Sünnet denilince Müslümanların aklına genellikle ilk gelen

Peygamberimizin kıyafet, âdap ve ibadetlerindeki müstehaplarla ilgili uygulamaları gelmektedir. Resûlullah’ın yüksek ahlâkına dair meziyetlerinin veya iktisadî, hukukî, siyasî uygulamalarının ilk akla gelen sünnetler arasında, hatta sünnetler arasında sayıldığına pek rastlanmıyor. Bu, üzerinde önemle durulması gereken bir husustur. Bu şekilde yüzeysel ve taklitçi, sadece şekle dayanan bir sünnet yaşantısı Kur’an’ı anlamada ve hayata geçirmede, bireysel ve toplumsal alanda hiçbir dönüştürücü etkisi olmayan alışkanlığa dönüşmüş bir din oluşturmaktan öteye gitmeyecektir. Peygamberimizin hayat gayesi, hayata verdiği anlam, nasıl iman ettiği biz Müslümanlar için birebir bir kitap niteliğindedir. Sünnetin bu yönü asıl ve temeldir. Müslüman her şeyden önce peygamberin iman dünyasını, gönül dünyasını, fikir dünyasını önce anlamaya daha sonra onu örnek almaya çalışacaktır. Prof. Selahattin Polat’ın ifadesiyle Müslüman, Rasulullah’ın tevhid anlayışını, nefis ve arzular dâhil hiçbir maddî veya manevî puta gönlünde yer vermeyişini, Allah’a

Sünnet denilince Müslümanların aklına genellikle ilk Peygamberimizin kıyafet, âdap ve ibadetlerindeki müstehaplarla ilgili uygulamaları gelmektedir. Resûlullah’ın yüksek ahlâkına dair meziyetlerinin veya iktisadî, hukukî, siyasî uygulamalarının ilk akla gelen sünnetler arasında, hatta sünnetler arasında sayıldığına pek rastlanmıyor.

rağmen hiçbir otorite kabul etmeyişini, kulluk şuurunu, Allah sevgisini ve korkusunu, kader ve tevekkül anlayışını, Allah’tan gelen her şeye rızasını, tedbir ve her işi Allah’a havale edişini, kâinatın her yerinde Allah’ın tecellilerini ibretle seyredişini, sebep-müsebbip anlayışını, ulûhiyet anlayışını, değer yargılarını iyi tespit edip, sünneti yaşarken bunları için temeline koymak ve içine sindirmek zorundadır.

Sünnet iç dünyamızda bizi itidal ve huzura kavuşturmasıyla ihya etmekle birlikte Resulullah’ın siyaset, ekonomi, hukuk, ahlâk, adab, eğitim, aile hayatı gibi konulardaki uygulamalarıyla sosyal alana

tesir eder. Müslümanlar arasındaki hukuki düzen, Müslümanlar ile gayri Müslümanlar arasındaki ilişkilerin niteliği, “Komşusu aç iken tok yatan bizden değildir” hadisiyle sosyal adalet kavramının temelleri, iktidarı düzende gücün değil hakkın esas olduğu mantaliteyi, zalimlere karşı alınacak tavır, bir baba ve eş olarak aile yaşantısı, bunların hepsi Peygamberin Kur’an ışığında nesilleri aydınlattığı sünnetin asıl ve temel esaslarını oluşturur.

Hz. Muhammed’in nübüvveti ayrıcalıkları dışında, hayata geçirilmeyecek, örnek alınmayacak, başımız sıkıştığında başvurulmayacak, hayatımızın her anını “Ahsen-i takvim üzerine yaratılmış” insanı “insanı kâmile” dönüştürmeyecek hiçbir nokta yoktur. O’nun hayatında nasıl yemek yenirden nasıl devlet yönetilir, nasıl bir medeniyet inşa edilece kadar her türlü zamana ve mekâna hitap edecek rol model bir tavır bulunmaktadır. Çünkü O’nun hali ve tavrı evrensel ve son kitap olan ve bundan sonra üzerine bir daha İlahi kelimenin inmeyeceği Kur’an-ı Kerim’in ahlakıyla şekillenmiştir.

Patani

“Orada Bir Yer Var Uzakta”

Betül Babacan

İslam coğrafyalarını anlatalım demiştik, gitmek de, görmesek de, hani o eski şarkıların dediği gibi, bizim olan köylerin farkına varalım... Bu düşünceyle ilk girişimimiz Doğu Türkistan oldu. Akabinde ‘Patani’ düştü aklımıza. Doğrusu, yeryüzünde böyle bir bölge olduğundan dahi bihaber yaşarken, çekilen eziyetlerin ve yaşanan zulümlerin feriyatlarını duymak bize daha görülmesi gereken çok köy olduğu gerçeğini gösterdi...

Coğrafya

Coğrafyamızın konumuyla alakalı kısa bir bilgi vermek gerekirse: Patani; Malezya, Senegal, Brunei ve Endonezya’yı içine alan Malay Yarımadası’nın bir parçası. Güneyinde Malezya ve kuzeyinde Tayland bulunan Patani topraklarının batısında Hint Okyanusu ve doğusunda Çin Denizi yer almakta. Pata-

ni, Tayland’ın işgalinden önce 50 bin kilometre karelik bir alana sahipti. İşgalden sonra ise Patanililer 16 bin kilometre karelik bir alanda yaşamaya başladılar. Bugün Patani halkının yaşadığı topraklar 4 eyaletten oluşuyor. Bu eyaletlerin isimleri; Yala, Naratiwat, Stol ve Songkhla’dır.

Krallıktan Azınlığa

Patani’nin tarihi, milattan önceki yıllara kadar uzanıyor. Köken olarak Malay ırkından olan Patanililer, Müslüman olmadan önce genel olarak Hinduizm’e inanıyorlardı. İslam Patani’ye ilk olarak 1200’lü yıllarda Yemen’den gelen Müslüman tüccarlar vasıtasıyla girdi ve kısa zamanda bütün Patani’de yayıldı. Patani Kralı Antira 1500’lü yıllarda Müslüman oldu ve Patani İslam Krallığı’nı ilan etti. Kral Antira ismini de Muzaffer Şah İsmail ola-

rak değiştirdi ve Patani İşlam Krallığı'nın ilk yöneticisi oldu. Patani İşlam Krallığı iki yüz seneden fazla sürdü ve bu süre zarfında Patani'yi kırk ayrı kral yönetti. Patani İşlam Krallığı zamanında Portekiz'den, Hindistan'dan, Çin'den gelen insanlar Patani'de ticaret yapıyorlardı. Ayrıca Asya'daki birçok bölgeden Patani topraklarına gelen öğrenciler İşlami ilimleri öğrenmek için buradaki medreselerde eğitim görüyorlardı. Kamboçya, Vietnam ve Burma'da İşlam'ın yayılmasında Patanili âlimlerin ve davetçilerin büyük etkileri oldu.

Tarih boyunca Patanililerle, Taylandlıların dedeleri olan Siyamlar arasında savaşlar gerçekleşti. Bu savaşlar çok çeşitli sebeplere dayanıyordu. Başlıca sebeplerden biri, Patani'nin bulunduğu bölgenin yer altı kaynakları açısından oldukça zengin bir yer olmasıydı, bölgedeki en büyük gaz ve petrol rezervi burada bulunuyordu. Ayrıca toprağın verimli olmasından dolayı Patani'de pek çok ürün yetiştirilebiliyordu. Budist Tayland Hükümeti bu zenginliklere sahip olmak ve İşlâm'ın bölgedeki etkisini kırmak için Patani'yi işgal etmeye başladı. 1700'lü yıllardan sonra Patani İşlam Krallığı iç karışıklıklar ve Siyam saldırıları nedeniyle zayıf düştü ve Patani topraklarına Budistler hâkim olmaya başladı. Daha sonraki yıllarda Patani, İngilizler tarafından işgal edildi ve 1902 yılında İngiltere ile Taylandlılar arasında yapılan anlaşmayla Patani toprakları resmi olarak Budist hâkimiyetine girdi. Tampon bölge olmasının getirilerini kullanarak sömürgeci güçler arasında başarılı bir denge siyaseti izleyen Tayland, Güneydoğu Asya'da büyük güçler tarafından sömürgeleştirilemeyen tek ülke olarak kalmayı başardı.

Patani'de Mücadele

Patani tarihinde, boyutları açısından önemli ayaklanmaların ilki, Patani'nin Mayo ilçesinin Ban-Namsay köyünde gerçekleşmiştir. 1922'de, Tay yönetiminin yeni ver-

gi yasağını reddeden ve arazilerini hükümete kiralamak istemeyen halk, protesto gösterileri düzenledi. Aslında halkın sabrını taşıran ve olayı tetikleyen durum, 1921'de yürürlüğe giren "Zorunlu İlköğretim Kanunu"nun Patani halkı arasında oluşturduğu gerginlikti. Eğitim reformuna tepki olarak Ban-Namsay köyünde başlayan bu ayaklanma sonrası, Siyam krallığı bölgeye ordu ve polis güçlerini yollayarak birçok Müslüman lideri katletti. Siyam Krallığı'nın baskılarına rağmen, Patanililer direnişlerini sürdürerek Tay yönetimini geri adım atmaya zorladılar. Tayland, 1923 ve 1938 yılları arasında görece ılımlı bir politika izledi. Bu yıllar arasında azalan gerginlik, 1938'de yönetime gelen diktatör lider Pibul'un aşırı milliyetçi siyaseti nedeniyle tekrar tırmandı.

O yıllarda hazırlanan raporlarda, bir zamanlar Japonya ve Malakka için en önemli ticaret limanı olan Patani'nin bir harabe şehre dönmüş olduğu ve 700 bin Patanili'nin sistematik bir baskı ve asimilasyon sürecine maruz kaldığı belirtilmekteydi. Patani'de tam bir işgalci konumunda olan Tayland'ın, Patani köylerine baskınlar düzenlemekte olduğu yazılmaktaydı. Bu baskınlarda Tay ordusu, köylülerin evlerini yakıp yıkarak değerli eşyaları yağmalamaktaydı. Bunun yanında Tay ordusu, şüphelendiği Patanilileri alıkoyup sorgu için götürmekte ve bu insanlardan bir daha haber alınamamaktaydı. Dış dünyadan tamamen soyutlanmış olan Patani, devlet terörüne karşı tek başına mücadele etmek zorundaydı.

Patani Halk Hareketi ve Hacı Sulong

Patani Halk Hareketi (PPM) başkanı Hacı Sulong, Patani'deki bu ağır baskı sürecine son vermek için 3 Nisan 1947'de Patani'ye otonomi verilmesi doğrultusunda bir dilekçe hazırlayarak Tayland Hükümeti'ne yolladı. 1947 yılının sonlarında, Hacı Sulong, Tay hükümetinin uzlaşmadan yana olmadığını görerek yönetimle hiçbir siyasi işbirliğine gitmemeye karar verdi ve 1948 yılının Ocak ayında yapılacak olan seçimleri boykot kararı aldı. Bu kararla birlikte, zaten çoktan dosyası kabarmış olan Hacı Sulong ve arkadaşları, 16 Ocak 1948'de Tay yönetimine ihanetle suçlanarak tutuklandı. Olay, tüm Patani'de ve komşu Malaya eyaletlerinde büyük tepkiyle karşılandı. Hacı Sulong'un tutuklanmasına tepki olarak 1948 Şubat'ının sonlarına doğru Patani, Yala ve Narativat'ta gösteriler düzenlendi. Son olarak, 26 Nisan 1948'de güvenlik güçleri Narativat'ın Dsun Nyor köyünde konuşlandı. Bu durumla, uzun süredir bölgeyi tehdit eden gerginlik, patlama noktasına geldi ve Patanililerle güvenlik güçleri arasında çıkan ve iki gün süren çatışmalarda 400 Patanili hayatını kaybetti. Bu olaydan sonra 6.000 Patanili Malaya'ya kaçtı. Patanilileri büyük ölçüde tedirgin eden bu hadise üzerine yaklaşık 250.000 Patanili, BM'ye Tayland'dan ayrılıp Malay Federasyonu'na katılmak istediklerini belirten bir dilekçe gönderdi.

Patani direnişinin manevi babası Hacı Sulong, Dsun Nyor direnişi sonrasında 1949 yılında devlete ihanet suçundan 42 aylık hapis cezasına çarptırıldı. Üç yıl sonra haptisten çıkarılan ve yine bir soruşturma için Songla'ya gitmek üzere yola çıkan Hacı Sulong, oğlu ve üç arkadaşından bir daha haber alınamadı.

Patani'nin İngiltere tarafından Tayland'a bırakılması da, büyük ölçüde sömürgeci güçler arasındaki reel politik dengeleri kullanmasıyla ilişkilidir. 1909 yılında resmen Siyam topraklarına dâhil edilen Patani, bu yıldan itibaren sürekli bir direniş içerisine girdi. Tayland'ın 1938'de başlattığı reform hareketleriyle din, dil ve kültürel yapısına sürekli müdahale edilen Patani'deki direniş, 1940'lı yıllarda doruğa ulaştı. Bu dönemde Patani siyasi direnişinin öncüsü olan Hacı Sulong'un meseleye uluslararası hukuk çerçevesinde çözüm bulma girişimleri, bölgenin adını nihayet dünya kamuoyuna duyurdu. Hacı Sulong'un amacı, Patani halkının dinî ve kültürel kimliğine yapılan müdahaleleri durdurmaktı. Sulong ve arkadaşları Tayland askerleri tarafından şehit edilince direniş belirli bir müddet sekteye uğradı. 1960'larda tekrar ortaya çıkan direniş grupları arasında bir birlik sağlanamamasından dolayı, Patani direnişi bu yıllarda 1940'lı yıllardaki kadar etkili olmadı. 1960-1980 yılları arasındaki mücadele dönemi, 1980'de göreve gelen uzlaşmacı Tay yönetiminin özellikle ekonomik alandaki yenilikleriyle duruldu. Baskılar biraz hafiflemiş gibi görünse de Tay yönetimi Patani halkını her daim potansiyel bir tehlike olarak görüyordu.

2000'li Yıllar ve Mücadele

2000'li yıllarla beraber çatışmalar tekrar alevlendi. Amerika'daki 11 Eylül saldırıları sonrasında tüm dünyayı etkisi altına alan "terörizmle savaş" kasırgası, bu küçük bölgeyi de vurdu. Güneydoğu Asya'da, El-Kaide liderlerinden olduğu iddia edilen Endonezya kökenli Hambali'nin Tay toprakları içerisinde yakalanması, gözlerin buraya çevrilmesine neden oldu. Ordularını bu bölgeye yönlendiren Tay yönetimi, bu konuda ABD'den yardım ve taktik takviyesinde bile bulundu. Birçok muhalif tarafından olayları abarttığı düşünülen Tay yönetiminin hızını alamayarak 28 Nisan ve 25 Ekim 2004'te meydana gelen protesto gösterilerine yaptığı sert müdahaleler, adeta bir savaş niteliğindedeydi.

Patani'de direniş hala sürmekte. Patani'deki silahlı örgütler genel olarak bağımsızlıkçı gruplardan oluşuyor ve bu örgütler İslamcı bir ideolojiye sahipler. 1960'lı yıllarda Patanili direniş örgütleri daha çok devrimci sol gruplardan oluşuyordu. Fakat zaman içinde Patani'deki direniş düşünce olarak İs-

lamlaştı. Tayland yönetimine karşı mücadele veren savaşıların tamamı Malay gençler. Patani'de bugün birçok örgüt olmasına rağmen direnişte etkili olan gruplar: Patani Birleşik Halk Cephesi, Patani Birleşik Kurtuluş Örgütü ve Patani Mücahidleri Grubu'dur. 2004 yılından önce direniş eski gücünü kaybetmişti; fakat 2004 yılında yaşanan baskılar direniş birden hareketlendirdi ve sadece bir sene içinde dört bine yakın direnişçi Tayland ordusuna karşı savaşırken hayatını kaybetti. Tayland ordusu da gerilla savaşı veren direnişçiler karşısında büyük bir zayıyat verdi. Hatta İsrail ve Amerika'dan silah ve eğitim desteği almak zorunda kaldı. Patani direniş kendi içinde birçok zaaf lar barındırıyor. Bu zaaf lar dan biri de sesini dünyaya duyuramamasıdır.¹

Bu örgütlerden Patani Birleşik Kurtuluş Örgütü PULO (Patani United Liberation Organization) Patani'nin özgürlüğü için, Kebir Abdurrahman Tenvira tarafından 1968 yılında Hindistan'da kuruldu ve Patani halkı dini ve vatanı için mücadeleye başladı. PULO dört esas üzerine tesis edilmiş. Bu esaslar: din, vatan, milliyet ve insan hakları. Esas öncelikleri ise din ve özgürlük. Bu isteklerine ulaşmak için Tayland'a karşı mücadele ediyorlar.

PULO'nun verdiği mücadele sonrasında Patani'de birçok şey değişti. Üniversitelerde başörtüsü yasaktı, ancak yapılan çalışmalar sonrasında şu an öğrenciler başörtülü olarak eğitimlerine devam ediyorlar. Bu mücadelelerdeki ilk amaç Patani'yi Tayland Hükümeti'nin işgalinden kurtarmak. Sonrasında ise özgür Patani Devleti'ni kurmak.

Topraklarının sömürülmesi dışında Tayland'la hiçbir bağlantısı olmayan Patani halkının direniş, bilinmeye değer bir mücadeledir. Sayıca az olan bu halkın dinî ve kültürel değerleri uğruna verdiği büyük mücadele, Patani halkının özgürlüğe duyduğu özlemin ifadesidir. Bu değerleri kaybetmenin varoluşlarını anlamsızlaştıracak düşüncesinde olan Patani halkı, bu düşüncenin bedelini hâlâ ödemeye devam ediyor. Seslerini dünyaya duyuramamış bu halkın yıllardır verdiği mücadele bugüne dek devam etmiştir. Allah yar ve yardımcısı olsun...

Dipnot ve Kaynaklar:

- 1 Ahmet Bualuang / Thai Post Yazarı
Gerçek Hayat - Adem Özköse / Patani Haberleri
İHH - Patani Dosyası www.dunyabulteni.com

Patani'de, müslümanlara uygulanan sistematik işkenceleri katlayan sayısız toplu mezar bulunuyor

Patanili müslümanlar dünyaya seslerini duyurmaya çalışıyor

Patani'nin merkezinde bulunan camii, müslümanların buluşma yeri

Patani'nin en büyük camisinde namaz kılan müslüman kadınlar

Anadolu'da Gizli Bahçe:

Erciyes Üniversitesi

Erciyes Üniversitesi 1978 yılında Kayseri Üniversitesi adı altında kuruldu. 1969 yılında Hacettepe Üniversitesi'ne bağlı olarak açılan Gevher Nesibe Tıp Fakültesi ve 1977 yılında açılan Kayseri İşletme Fakültesi, Erciyes Üniversitesi'nin nüvesini oluşturmuştur. Kayseri'deki diğer iki yüksek öğretim kurumu olan ve 1965'de kurulan Kayseri Yüksek İslam Enstitüsü'nü İlahiyat Fakültesi olarak; 1977'de kurulan Kayseri Devlet Mimarlık ve Mühendislik Akademisi'ni de Mühendislik Fakültesi olarak bünyesine alarak 1982 yılında Erciyes Üniversitesi adını almıştır.

Erciyes Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü

Üniversite, adını, şehrin 15 km. güneybatısında yer alan Erciyes Dağı'ndan almaktadır. Mevcut bulunan Tıp, İktisadi ve İdari Bilimler, İlahiyat, Mühendislik ve Fen-Edebiyat Fakültelerine, 1992 yılında Mimarlık Fakültesi ile Güzel Sanatlar Fakültesi, 1995 yılında Kayseri'de Veteriner Fakültesi Fen-Edebiyat Fakültesi, 1997 yılında, Diş Hekimliği ve İletişim Fakültesi, 2002 yılında Eğitim Fakültesi, 2003 yılında Hukuk Fakültesi ve Eczacılık Fakültesi ve 2005 yılında ise Develi Seyrani Ziraat Fakültesi eklenmiştir.

kampüs notları

Şuayb Altay

25 Ekim 2001 tarihinde hizmete açılan ve 10.000 metrekare kapalı alanı ile Orta Doğu'nun en büyük kütüphanesini barındıran binada, 45.000 kitap genç araştırmacıların istifadesine sunulmuştur. Medline ve internet hizmeti ile desteklenen ve sürekli olarak kendini yenileyen Tıp Fakültesi Kütüphanesinde ise 50.000 adet süreli yayın bulunmaktadır. Bunların dışında; çok gelişmiş İlahiyat Fakültesi Kütüphanesi, İ.İ.B.F. Kütüphanesi, Fen-Edebiyat Fakültesi bünyesinde Prof. Dr. Mehmet Kaplan Kitaplığı, Tarih Bölümü Kitaplığı ile diğer fakülte ve yüksekokullarda öğrencilerimizin faydalanmaları için kitaplıklar kurulmuştur.

Üniversitemizin girişimleriyle çeşitli kuruluş ve kişiler tarafından öğrencilerimize burs sağlanmaktadır. Çok sayıda öğrenciye üniversite içinde çeşitli birimlerde çalışma imkânı sağlanarak hizmet karşılığı maddi destek verilmekte. Ayrıca vakıf ve derneklerin haricinde, hayırsever iş adamları da mali yardıma ihtiyacı olan başarılı öğrencilere katkıda bulunmaktadır.

Erciyes Üniversitesi bir şehir üniversitesi olmasının verdiği avantajla yukarıda saydığımız geniş imkânları bünyesine kazanmıştır. Kayseri şehri, üniversitenin geliştirilmesi hususunda dikkat çekici bir ihtimam göstermiştir. Nitekim üniversitenin fakültelerin, enstitülerin, kütüphanelerin ve sair merkezlerin hemen hemen tamamı bir hayırseverin adını taşımaktadır. Devlet eline terk edilmiş kurumların sahip olamayacağı imkânları şehrin kendi içinde kurduğu insiyatifle sağlamıştır. Anadolu'da okumak isteyen öğrencilerin alt yapı anlamında endişe duymasına gerek kalmayacak bir üniversitedir.

Erciyes, Anadolu'nun en büyük üniversitelerinden biri

Anadolu'nun pek çok üniversitesi, aşağı yukarı Erciyes üniversitesinin sahip olduğu imkânları tedarik etmede İstanbul'un iktidar mücadelelerine kurban gitmiş meşhur üniversitelerinden daha öndedirler. Fakat Anadolu şehirlerinin kültürel anlamda yaşadıkları durgunluk ortamı; buralardaki üniversite öğrencilerinin kendi alanları ile ilgili veya akademik anlamda etkinlikte bulunacakları ortamların çok kısıtlı oluşu, üniversite öğrencilerinin okul dönemlerini çok kısır bir şekilde geçirmelerine sebep oluyor. Eğitim sisteminin temelinden gelen öğrencinin herhangi bir alana eğilip kendini o alanda geliştirecek programlar –okul düzeni, okuma düzeni gibi- üretmeyişi sıkıntısı, üniversitelerin bu vaziyetlerinin de etkisiyle yetkisiz ve liyakatsiz mezunların çalışma hayatına başlamasını getiriyor. Oysa bir ülkenin üniversite eğitiminin en temel hedefi kendini diri tutacak, sıkıntılarıyla uğraşacak yetkinliğe sahip insanlar çıkarmaktır.

Erciyes Üniversitesi şuan özellik Tıp Fakültesi'nin kazandığı kaliteyle Orta Anadolu'da sağlık bakımından hatırı sayılır bir konumda. Özellikle kanser tedavisinde önemli bir yetkinliğe sahip. Mühendislik fakülteleri de kendileri için gerekli teknik olanakla-

İlahiyat Fakültesi'nin geniş ağaçlıklı bahçesi

rı bünyelerinde barındırıyor. Yapımı bu yıl tamamlanan Kadir Has Kütüphanesi ise Orta Doğu'nun en geniş alanına sahip kütüphane olarak hizmet vermeye başladı.

Erciyes Üniversitesi ve Kayseri, öğrenciye zorluk çıkarmamak üzere kurulmuş bir şehir olarak varsayılabilir. Ulaşım, barınma imkânları öğrencileri zorlamayacak şekilde. Şehir içi ulaşımın önemli bir kısmını 'fakülte'den geçen otobüsler sağlıyor. Bunun yanı sıra çok geniş bir yerleşke içinde yerleşik bulunan üniversite, şehirden bağımsız ayrı bir şehir olarak öğrenciyi barındırır. Ancak öğrencilerin çok da hayrına olabilecek bir sosyal ağı kurulduğunu söyleyemeyiz. Bu geniş arazide öğrenciler ağaçlıkların olduğu yerlerin nasıl kullanılacağı konusunda ciddi kafa karışıklığı içindeler.

Temelleri 1978'de atılan üniversite, Erciyes adını 1982'de aldı

Bugün üniversitelerimizin güncel sorunları olan başörtüsü, okulda namaz kılınmaması gibi meselelerin sıkıntı olmadığı bir okuldur Erciyes Üniversitesi. İlahiyat fakültesi öğrencileri başörtüleri ile okula girebiliyorlar diğer fakülteler bu haksız yasağı devam ettirmekte ısrar ediyor. Ama söylediğimiz gibi bu bir problem oluşturmuyor. Şehir halkı üniversitenin finansörü olarak şehrin meşhur kimliğiyle bağdaşmayan bu vaziyete karşı sessiz kalabiliyor. Namazlar ise kampüs içerisinde mevcut olan İlahiyat Camii dolayısıyla sorunsuz bir şekilde kılınabiliyor. Politik grupların üniversiteyi etkileyecek bir etkinliği de zaten mevcut değil. Bahar şenlikleri öğrencilerin bütün sosyal isteklerini tatmin edebilecek çeşitliliğe sahip.

tarikh defteri

Mehmet Erdem

Orson Welles radyo istasyonunda

Davetsiz Marshlar

Kitle iletişim araçlarının büyük gelişim gösterdiği son yüzyıl, kitlelerin daha kolay ve sistematik olarak yönlendirilmesine ve ortak hareketin, yaşayışların, inanışların yaygınlaşmasına verilebilecek örneklerle doludur. Bu büyük gücün algılanıp bilinçli bir şekilde propaganda silahı haline dönüştürülmesi belli bir zamanı alsa da, 20.yüzyılın başlarındaki kitlelerin teknik gelişmelere alışma devreleri, bugünkü örneklerine oldukça benziyor. İletişim araçlarının kirliliği sebebiyle oluşan yanlış kamuoyları, meselelerin yeterli derecede kavranamamasından kaynaklanan "linç kültürü", başka bir ifadeyle "gaza gelmeler", sanal dünyayı gerçek dünyayla özdeşleştirmeler gibi örnekler, geçmişten bugüne artarak devam ediyor.

1938 yılının 30 Ekim akşamı, ABD tarihinde, gelişmekte olan kitle iletişiminin gücünün, sürü psikolojisinin ve biraz da saf Amerikalıların birleşmesiyle oluşan trajik-komik bir üçlemenin bizzat yaşandığı bir tarihti. Radyoların altın çağını yaşadığı bu zamanda, Amerikalıların yakından tanıdığı ünlü yazar ve aktör Orson Welles tarafından ha-

zırlanan ve Herbert George Wells'in ünlü klasığı "Dünyalar Savaşı"ndan uyarlanan radyo oyunu, büyük kitlelerin dikkatini çekmişti.

30 Ekim 1938 akşamı radyoda programı bekleyen Amerikalılar, bir türlü başlamayan programın yerine dans müziği dinlemeye başladılar. Müzik, insanların bir şeylerin doğru gitmediğini düşündükleri sırada bir flaş haberle kesildi. Mikrofonun başındaki Welles, heyecanlı bir ses tonuyla; metal bir uzay aracının beraberinde ölümcül lazerler taşıyan bir grup marşlı mürettebatı ile beraber Princeton yakınlarına iniş yaptığını ve 1.500'e yakın insanı öldürdüklerini ilan ediyordu.

Haber gecenin ilerleyen saatlerinde programı dinleyen Amerikalılar aracılığıyla bir anda yayıldı. Bazı eyaletlerde sokağa dökülen ve bir afetten kaçarcasına hareket eden insanlar tam bir kaos içindeydi. Kimileri inen uzaylıları aramaya başlamıştı, kimileri ise evlerinin sığınaklarına girmişti. Görgü tanıklarının ifadesiyle bazı Amerikalılar gaz saldırısı gerekçesiyle vücutlarına ıslak havlular sarmışlar, ağızlarını gaz maskeleriyle kapatmışlardı.

Olay, Welles'in

Welles'in şakası Amerikalıları sokağa dökmeye yetti

Orson Welles

yaptığı bireysel bir şakaydı. Hatta Welles, stüdyodaki nesnelere birbirine vurup, garip sesler çıkartarak daha

fazla inandırıcı olmak adına her şeyi yapmış, Marshların seslerini herkese dinletmişti.

Olayların çığırından çıkmaya başlamasıyla, duruma el koyan polis, Welles'in stüdyosuna gelerek her şeyin şaka olduğunu ifade eden anonsu defalarca yaptırıldılar. Ancak çığırından çıkan bazı olaylar ancak 2 günde çözülebildi. Radyoda duydukları seslerle kendilerinden geçen Amerikalılar, her şeyin şaka olduğunu öğrendikten sonra da uzun süre kendilerine gelemediler.

Padişah Muhakeme Edilirse

Hayat Tarih Mecmuası'ndan:

31 Mart olayı meydana gelince Sadrazam Hüseyin Hilmi Paşa istifa edip gizlenmişti. 2. Abdülhamid bunun üzerine, o sırada Londra Büyükelçiliği'ne tayin edilip henüz yola çıkmamış bulunan eski Hariciye Nazırı Tefvik Paşa'yı onun yerine tayin etti. Bir süre sonra olaylara el koymak için Rumeli'den gelen Hareket Ordusu'nun Yeşilköy'e vardığı duyuldu. Padişah, Tefvik Paşa'yı çağırıp:

31 Mart Vakası

Sultan 2. Abdülhamid

“ M a d e m -

ki beni istemiyorlar, tahtımı biraderime (5. Mehmed Reşad'a) terk ederim, devleti o idare etsin. Fakat bir komisyon mu, meclis mi ne dersiniz deyiniz teşkil olunup benim bu vak'ada alakam olup olmadığını meydana koymalıdır.” dedi.

Tefvik Paşa bu sözleri Yeşilköy'e gitmeye hazırlanan ve o sırada Âyân, yani Senato başkanı olan Said Paşa'ya nakledince şu cevabı aldı:

“Bir meclis teşkil olunup muhakeme edilir de alakası olmadığı meydana çıkarsa, anayasaya göre mukaddes ve gayri mes'ul olan Padişah nasıl cezalandırılabilir? Beraat ederse bizim hâl ve mevkimiz ne olur?”

2. Abdülhamid'in aslında 31 Mart olayı ile ilgisi yoktu. Lakin Said Paşa'nın başkanlığında toplanan milletvekili ve senatörlerden kurulu Umumi Meclis, yine onun önyak olmasıyla onun tahttan indirilmesine ve yerine 5. Mehmed Reşad'ın geçirilmesine karar verdi.

(Hayat Tarih Mecmuası – Sayı 4-Sf. 21)

Hareket Ordusu'nun yüksek rütbeli subayları

“anlat bana bölümünü”

Bu ay sorularımızı, Marmara Üniversitesi’nde, sosyal bilimler içinde önemli bir yere sahip olan Sosyoloji bölümünde okuyan arkadaşlarımıza yönelttik:

Yusuf Şentürk

Muttaki Kolbasar
Marmara Üniversitesi
(İngilizce) Sosyoloji Bölümü
1. Sınıf

Yaşadığım zamanı ve bulunduğum toplumu anlamak için ne yapabilirim, nasıl bir bölüm okuyabilirim diye düşündüm ve kendimce, benim düşünce ufukumu genişleteceğine inandığım bu bölümü seçtim. Tabii bu bölümden ayrı olarak siyaset bilimi ve tarih alanlarını da düşündüm fakat ailem ve büyüklerimle yaptığım konuşma neticesinde sosyolojiyi seçtim. Bir de sosyoloji disiplininin derdi modern bireyin oluşturduğu toplumu anlamak olduğu için derdime daha fazla derman olacağını düşünerek seçtim sosyolojiyi.

Neden Marmara Üniversitesi (İngilizce) Sosyoloji Bölümü’nü tercih ettiniz?

Açıkçası ÖSS puanım Marmara’ya yettiği için burayı seçtim ama İngilizce olması beni daha çok sevindirdi. Ben Boğaziçi’ni hedeflemiştim ama nasip buradaymış, inşallah gayretlerimiz çok olursa Allah’ın da himmeti bol olur ve muradımıza ilim kazanarak ermiş oluruz.

Tekrar ÖSS’de tercih yapma imkânınız olsa Marmara Üniversitesi (İngilizce) Sosyoloji Bölümü’nü tercih eder miydiniz?

Valla pek emin değilim tekrar Marmara’yı seçer miyim diye, ama puanım daha kaliteli üniversitelere

Niçin (İngilizce) Sosyoloji bölümünü seçtiniz?

yetse herhalde Marmara’yı tercih etmezdim. Fakat son olarak şunu ekleyebilirim: Marmara tüm kurumsal yetersizliğine rağmen iyi bir üniversite sayılabilir (umarım). Onun için Marmara’yı seçecek olan arkadaşlar çok da kötü bir tercih yapmış olmazlar (sanırım).

yaşadığım zamanı ve bulunduğum toplumu anlamak için ne yapabilirim, nasıl bir bölüm okuyabilirim diye düşündüm ve kendimce, benim düşünce ufukumu genişleteceğine inandığım bu bölümü seçtim. Tabii bu bölümden ayrı olarak siyaset bilimi ve tarih alanlarını da düşündüm fakat ailem ve büyüklerimle yaptığım konuşma neticesinde sosyolojiyi seçtim. Bir de sosyoloji disiplininin derdi modern bireyin oluşturduğu toplumu anlamak olduğu için derdime daha fazla derman olacağını düşünerek seçtim sosyolojiyi.

Osman Furkan Aydın
Marmara Üniversitesi
(İngilizce) Sosyoloji Bölümü
1. Sınıf

Neden Marmara Üniversitesi (İngilizce) Sosyoloji Bölümü’nü tercih ettiniz?

Marmara sosyolojiyi seçmemin özel bir sebebi yoktu. Aslında Boğaziçi Üniversitesi’ni hedefliyordum fakat puanımın yetmemesi sebebiyle yine İngilizce olan Marmara Sosyoloji Bölümünü seçmiş buldum.

Tekrar ÖSS’de tercih yapma imkânınız olsa Marmara Üniversitesi (İngilizce) Sosyoloji Bölümü’nü tercih eder miydiniz?

Tekrar sınava girsem Marmara Sosyoloji’nin henüz kendine has bir özelliğini görmemem sebebiyle yine Boğaziçi’ni hedeflerdim.

Fehmi Kaban
Marmara Üniversitesi
(İngilizce) Sosyoloji Bölümü
1. Sınıf

Niçin (İngilizce) Sosyoloji bölümünü seçtiniz?

Toplum ve sorunlarına ilgi duyduğum ve bu eğitimi İngilizce okumak istediğim için Marmara İngilizce Sosyoloji Bölümü'nü seçtim.

Neden Marmara Üniversitesi (İngilizce) Sosyoloji Bölümü'nü tercih ettiniz?

İngilizce okumanın bana daha faydalı olacağını düşündüm ve böylece dünyadaki araştırmaları ve olayları rahatça anlayıp okuyabilmek için seçtim.

Tekrar ÖSS'de tercih yapma imkânınız olsa Marmara Üniversitesi (İngilizce) Sosyoloji Bölümü'nü tercih eder miydiniz?

Tekrar ÖSS'ye girersem ve üniversite okumak istersem, okuyacağım tek bölüm sosyoloji olur. Ama İngilizce değil. Çünkü sosyoloji bölümünün hakkını tam anlamıyla vermek için anadilde görmek lazım. Diğer türlü ister istemez birçok olguyu gördüğün dille algılıyorsun bu da bulunduğun toplumu değil; gördüğün dildeki toplumların algıladığı gibi algılamak zorunda kalıyorsun. İnsan söylediği sözden öte bir şey değildir.

Niçin (İngilizce) Sosyoloji bölümünü seçtiniz?

Sosyal bilimlere olan ilgim sosyolojiye olan ilgimden önce geliyor. Diğer çalışmalarımın ancak 'parçalar'la uğraşmak olacağını düşünüyordum. Sosyal bilimin, bu parçaların bir araya gelerek oluşturduğu 'bütün'lük olduğunu düşünüyordum ve her zaman sevdiğim o 'bütüncül' değerlendirmeyi iyi gerçekleştirebileceğim inancıyla sosyolojiyi seçtim. Bu arada Yunus'tan da şikâyetçiyim, İnkılâp dersinde dağılmış kafamdan bir yorum yazmamı bekliyor, saçmalamış olabilirim özür dilerim.

Neden Marmara Üniversitesi (İngilizce) Sosyoloji Bölümü'nü tercih ettiniz?

Sosyolojinin sonuçta Batı'da gelişmiş bir disiplin olduğunu düşünüyorum. Birçok sosyolojik kaynak yabancı dilde yayınlanmakta olduğu için de yabancı dil bu bölümde önemliydi. Ben de dediydim ki hani sosyoloji okursak bir de okurken İngilizce öğreniriz.

Tekrar ÖSS'de tercih yapma imkânınız olsa Marmara Üniversitesi (İngilizce) Sosyoloji Bölümü'nü tercih eder miydiniz?

Tabii canım neden olmasın:)

Enver Mengü / Marmara Üniversitesi
(İngilizce) Sosyoloji Bölümü
1. Sınıf

Okullardan Haberler

Alperen Gençosmanoğlu

Yusuf Ziya Özcan: 2-1 Önde

Yusuf Ziya Özcan

Yükseköğretim Kurulu (YÖK) üniversite sınavında puanları belirlemede kullanılan katsayı düzenlemesini yeniledi. YÖK son toplantısında katsayıları 0,12 ve 0,15 olarak belirledi. Alanı içinde tercih yapan öğrencilerin puanı 0,15'le, alan dışı tercih yapanların puanı 0,12'yle çarpılacak. Yani bu da artık herkesin istediği bölüm için yarışın içine dâhil olabileceğinin göstergesi. Yusuf Ziya Özcan yanlış temeller üzerine inşa edilmiş bir kurumda şu ana kadar var olan örnekliklerin içinde en iyisini sergiliyor. "F"ye kadar planlama yapan YÖK Başkanı'nı, kararlılığından dolayı tebrik ediyoruz ama şunu unutmamasını temenni ediyoruz: "Yanlış bir hayat doğru yaşanmaz." Düsturu gereği ancak ilk fırsatta YÖK'ün kapatılmasıyla gerçek adalete ulaşabiliriz.

ÖGB'nin Üniversite'de İşi Ne?

Anadolu Üniversitesi'nde özel güvenlik görevlileri (ÖGB) terörü yaşandı. Öğrencilerin afiş asmasına engel olmak isteyen güvenlik görevlileri durumu protesto eden öğrencilere coplarla ve taşlarla saldırdı.

Anadolu Üniversitesi kampüsünde yaşananlar bir öğrenci tarafından da görüntülendi. Amatör kamera görüntülerine göre ÖGB'ler yaklaşık 40 kişilik

öğrenci grubunun karşında set oluşturdu. Öğrenciler sloganlar atarken güvenlik görevlileri coplarla saldırmaya başladı. Kaçan öğrenciler ÖGB'ler tarafından kovalanarak tekrar coplandı ve taş atıldı. Araya girmek isteyen akademisyenler de ÖGB'lerin şiddetinden nasibini aldı.

ÖGB üniversitelerde etkinliği artan, çok problemlili ve öğrencilerin geleceği açısından tehlikeli bir yapılanma. Aslında özel güvenlik uygulaması üniversitelerin "ideal" vatandaş üretme görevini başarabilmek için kullandığı aygıtlarından biri. Neo-liberal politikalarla, kariyer ve iş denklemi içinde eblehleştirmediği ya da var olan sisteme eklemlemeyi kabul ettiremediği öğrencileri kontrol altına almak için her türlü yolu meşru görüyor sistemin devamlılığını sağlayan üniversiteler. Tabi bu da hem ifade hem fikir özgürlüğüne vurulmuş büyük bir darbe. Anadolu Üniversitesi'nde yapılanları kınıyor ve en kısa sürede özel güvenliklerin yetki alanlarının en alt seviyelere çekilmesi için neler yapılabileceğini düşünmeye davet ediyoruz.

Newroz Piroz Be

Türkiye'nin pek çok üniversitesinde Nevruz kutlamaları yapıldı. Çok renkli geçen kutlamalarda, bir iki sıkıntı olmasına rağmen, genel manada prob-

lemsiz bir bayram yaşandı. Barış ve kardeşlik mesajları verildi. “Kürt’ün Türk’e, Türk’ün Kürt’e ateş etmesi günahıdır.” söylemleri bir umut ışığı yaktı, gerçekten aydınlığa varmak isteyenler için. Üniversitelerde ateşler yakıldı, halaylar çekildi, bunun yanında her üniversite kendi programı dâhilinde farklı etkinlikler de gerçekleştirdi. Bunların en önemlilerinden biri de Boğaziçi’ndeydi.

Cumartesi Anneleri ve Barış Anneleri

Boğaziçi Üniversitesi öğrencileri, Nevruz haftasında Cumartesi anneleri ve Barış annelerinden temsilcileri misafir etti. Öncelikle tarihlerinden ve kuruluş süreçlerinden bahsettiler. Cumartesi anneleri ilk eylemlerini 27 Mayıs 1995’te Galatasaray meydanında gerçekleştiriyorlar. Cumartesi annelerinin ortaya çıkmasına sebep olan ise, oğullarının veya kocalarının gözaltılarda kaybolması. Yani en yakınları alınıyor ve 1 gün sonra emniyete sormaya gittiklerinde bizde böyle biri yok cevabını alarak geri dönmek zorunda kalıyorlar ve şimdilerde bu insanların kemikleri asit kuyularından çıkartılıyor. Bu insanoğlu için akıl almaz bir durum ve özellikle doğuda böyle yüzlerce katlediliyor. Buna karşılık bu kadınlar sessiz kalmıyor ve her hafta cumartesi günleri süren eylemlere 13 Mart 1999’a kadar aralıksız devam ediyorlar ama çok büyük baskılara, işkencelere ve sayısız gözaltılara maruz kalıyorlar. Eylemleri bırakmak zorunda kalıyorlar, ancak bu eylemler Türkiye’nin en önemli sivil itaatsizlik hareketlerinden biri olarak tarihe not düşülüyor ve hem toplumun duyarlı kısımlarını harekete geçiriyor hem de devlete bu konularda rahat hareket alanı bırakmıyor. Tam 10 yıl sonra ise Şubat 2009’da tekrar eylemlere başlıyorlar. Yaşanan acıların öznelere olarak iki grubun temsilcilerinin çok önemli aktarımlarıyla program adalet temelli bir Türkiye söylemleriyle sonlandırıldı.

Sözünü Tutanlar Sırasını Bekleyenler

İstanbul Müslüman Öğrenciler, 27 Mart Cumartesi günü Fatih’te “Sözünü Tutanlar Sırasını Bekleyenler” adında çok samimi ve çarpıcı bir program gerçekleştirdiler. Programda Müslümanlara unutulmuş değerler ve özellikle Şehadet hatırlatıldı. İsimleri hem tarihe hem Allah’ın katına altın harflerle yazılmış, Allah’a verdiği sözünü tutanlar dualarla anıldı. Konuşmaların yanında programda İslam coğrafyalarından derlenmiş çok etkileyici bir slayt gösterisi yapıldı. Amatör bir grup çeşitli marşları çok üstün bir performansla dile getirdi. Programın belki en güzel kısımlarından biri tiyatro gösterisiydi. Bir tek zindan dekorundan ve tek oyuncudan oluşan oyunda aslında bizim bir zindanda olduğumuz, bu zindanın hayatın içinde bize her şeyi unutturan dünyanın hızı ve araçları olarak düşünülebileceği gibi belki de o zindanın kendimiz olduğunun farkına varabilmek, sık tekrarlanan bir

replik olarak da dinlediğimiz bizim asıl fark etmemiz, uyanmamız gereken “bizim içinde olduğumuz zindanın Yusuf’un zindanı olmadığı”. Allah’ı unutan, ölümü unutan, dualarda ne istemesi gerektiğini unutan bir insanın zindanı... “Din nasihattir” diyor ya Resullullah, Allah razı olsun kardeşlerimiz bize Müslümanların içinde buldukları bu rahat ortamda cennete götürecek olan ama unutulmuş değerleri, ilkeleri hatırlattılar. Programın sonundaki dua ile bitirelim: “Allah’ım bana tüm hayatı şehidlik, şahidlik bilinci ile yaşamayı nasip eyle”

Hayal Meyal Anılardan Bugüne

ETKİNLİK

27 Şubat cumartesi günü, Tarık Tufan'ın konukluğunda liseli ve üniversiteli Genç Öncüler'imizle görüşüp, hasbihal etmek ve kardeşlik bağlarımızı güçlendirmek amaçlı bir programda buluştuk. Programımızın başlığı, Tarık abimizin son kitabından da esinlenilerek, "Hayal Meyal Anılardan Bugüne" idi. Denilebilir ki bu başlığın altını tam manasıyla doldurabilecek bir söyleşi gerçekleştirdik Mehmet Babacan abimizin Tarık Tufan'a sorularıyla. Tarık Tufan'ın hayatını ana hatlarıyla özetlemek gerekirse; 1973 İstanbul doğumlu, Kabataş Erkek Lisesi Mezunu. Ardından İ.Ü. Edebiyat Fakültesi'nde felsefe bölümünü bitirip, akabinde Marmara Üniversitesi Ortadoğu Enstitüsü'nde sosyoloji mastırı yapmıştır.

Kendisini her ne kadar son zamanlarda yazarlığı ve TV programları vesilesiyle tanıyor olsak da, bahsini açmadan geçemeyeceğimiz uzun soluklu bir

radyo programcılığı geçmişi var. Kendisiyle söyleşimiz ilk olarak dünya hayatı hakkındaki görüşüyle başladı. Kurani bir ifadeyle "Onlara sorulduğunda dünya hayatı için belki bir gün, belki biraz daha fazlasıydı derler." ayetinin mealinden yola çıkarak keyifli bir muhabbete adım atmış olduk. Az önce de zikrettiğim gibi belki Tarık abi şimdilerde hayatımıza en çok TV ile giriyor gibi görünebilir ama bu durumun kendisinin yazdıklarıyla, söyledikleriyle içimize dokunuyor olduğu gerçeğini zedeleyemez. Zira salt 'TV üzerinden insanların gözünde popüler biri' olmak belki çok tasvip edilebilir bir durum değildir, ne olursa olsun insanların, özleriyle ekrana yansıyan yüzleri birebir olamayacağı için ve yahut bir başka deyişle özelde yaşamlarına yakından tanık olmadığımız kişileri sadece ekranlardan bilip, tanımak çok sahici bir tanışıklık olmayabilir. Ama okuyanlar bilirler ki, Tarık Tufan yazı haya-

tında spekülasyonlara yer vererek bir şeyler ortaya koyma çabasına girmemiştir, aksine bizzat yaşadığımız, gördüğümüz, kokladığımız çiçek kadar sahicî ve güzel, çektiğimiz ağrılar kadar gerçekçi bir düşünce dünyasıyla eserler vermiştir.

Ve muhabbet esnasında söz geldi dostluğa... Dostluk demek, kardeşlik demek; fedakârlık ve samimiyet değil miydi, “eğer O’nda yoksa varsın benim de olmasın” gibi bir felsefeyi temel alarak gelişmez miydi? Aklımızda belki ilk canlanan satır Cahit Zarifoğlu’ndan, bize de Tarık abimizin hatırlattığı, “Kardeşim, acılarına da kardeş olur musun!” mısrasıydı. Hasret kaldığımız sanırım tam olarak böy-

lesi bir kardeşlik. Ya da Fethi Gemuhluoğlu’nun tabiriyle: “Dost o kişidir ki, öldürülmesi muhakkak bir gecede dostunun yerine o yatağa yatar ve yorganı üzerine kadar çeker. Dost o kişidir ki, dostuyla birlikte çıktığı gece yolculuğunda, sığındıkları bir mağarada, o deliklerden çıkacak hayvanların dostuna zarar vermesini engellemek için avucunu, dirseğini, topuğunu o deliklere dayar...”

Rabbimizin bizi birbirimize inanmışlar çağının kadim dostları yapması duasıyla, Mehmet Babacan ve Tarık Tufan abilerimize bir kere daha teşekkür ediyoruz.

Trabzon'da "Yeniden Çanakkale" Resim Sergisi

ETKİNLİK

Genç Öncüler Trabzon ekibi, Çanakkale Zaferi'nin 95. yıldönümünde Trabzon Meydan Parkı'nda "Yeniden Çanakkale" sloganıyla büyük bir Çanakkale fotoğrafları sergisi düzenledi.

Son aylarda Trabzon çapında yaptığı programlarla dikkatleri üzerine çeken Genç Öncüler'in resim sergisine Sivil Toplum Kuruluşları, basın mensupları ve Trabzon halkı yoğun ilgi gösterdi. Mehteran konseriyle açılışı yapılan sergi Miraç Erbay'ın "Neden Çanakkale?" konulu konuşmasıyla başladı. İstiklal Marşı'nın ve Çanakkale Şehitlerine şiirinin okunmasıyla devam edildi.

Trabzon Belediye Başkan Vekili Necip Sevinç'in açılış kurdelesini kestiği sergi 18-19 Mart tarihlerinde Trabzon halkı tarafından ziyaret edildi.

Yeniden Çanakkale Gecesi

ETKİNLİK

Trabzon Meydan Parkı'ndaki 2 günlük serginin neticesinde, 19 Mart akşamı, Araştırma ve Kültür Vakfı Trabzon Şubesi Konferans Salonu'nda gerçekleştirilen "Yeniden Çanakkale Gecesi" de görülmeye değer bir program oldu.

Hafız Abdülkadir İlyas'ın tilavetiyle başlayan gecede, Çanakkale ruhunu ve "Yeniden Çanakkale"nin anlamını, sunumuyla Akif Atay anlattı. Tiyatro ekibinin oyunu, türkü dinletisi ve şiirlerle dolu dolu geçen programa yoğun bir ilgi vardı.

Genç Öncüler Trabzon ekibinin büyük emeklerle hazırladığı program, daha uzun bir zaman konuşulacağı ve kolay kolay unutulmayacağı benziyor.

Konuşmacı: Akif Atay

Selim Kılıçoğlu

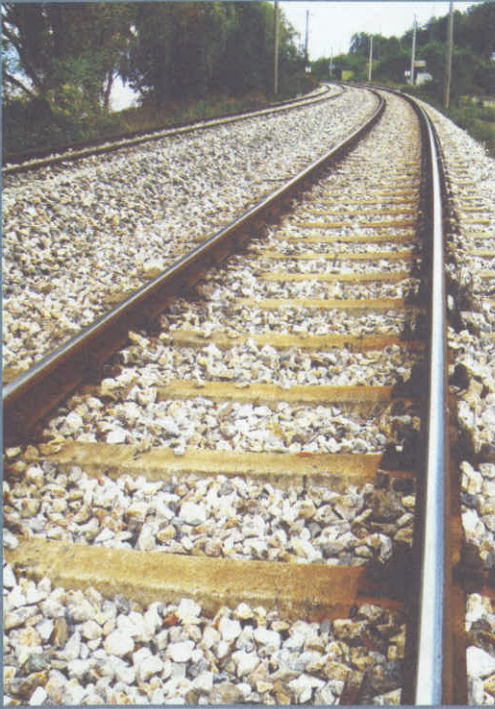
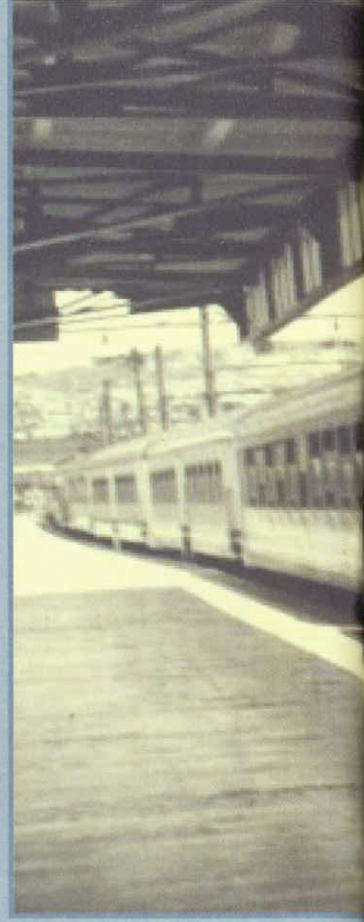

Abdullah Muhsin Yıldız

ОБЪЕКТИФИМЕ

ТАЖИНАЯ

“Dünyanın tüm güzellikleri sadece görenlere verilmiştir.” Cemil Meriç

Hayat! Bilinmezliğe uzanan kader rayları üzerinde tek yönlü bir tren yolculuğu... (Kevser Merve)

Sultanahmet'te kim bilir kaçınıcı flulaşan tren... (Zeynep Aksu)

Haydarpaşa'dan uzaklaşmakta olan bir tren... (Tayyibe Çelik)

Bir yaz günü sefer saatini bekleyen yolcunun vagonların arasından görünüşü... (Eda)

dünya seyahatnamesi

Münih

Üniversite Okumak İçin Çaldık Münih Kapılarını

Ayşenur Zorluoğlu

Sakin ve kendi halinde bir şehir gibi görünüyor ilk bakışta. Herkes kendi halinde, insanlar makineleşmiş adeta. Hafta içi yoğun bir çalışma temposu, akşam sekizden sonra biten gün ve pazar günleri boşalan sokaklar... Genelde büyük şehirler bizi korkutur ama buranın yeterince güvenli ve düzenli olması zamanla bu korkuyu alıp götürüyor.

Almanya'nın Bavyera eyaletinin başkenti olan Münih; Berlin ve Hamburg'tan sonra ülkenin en büyük üçüncü kenti ve nüfusun yüzde onunu Türkler oluşturmakta. Almanya'nın genelinde olduğu gibi burada da her an bir Türk ile karşılaşmak mümkün, zaten ülke genelinde Türklerin sayısı hiç de azımsanacak gibi değil.

Avrupa'nın birçok kentinde olduğu gibi burada da genel anlamda bir düzen hâkim. Başlarda biraz garip gelse de hemen alışıyor insan bu duruma. En tenha sokaklarında bile bulunan bisiklet yolları buna bir örnek. Özellikle toplu taşıma burada çok yaygın ve gelişmiş bir ağa sahip. Kolaylıkla elde edilen şehir haritası ile istenilen yere gitmek oldukça rahat, fakat bu haritayı çözmek epey bir zaman alıyor. Arabaya gerek kalmadan istenilen her yere ulaşım mümkün. Zaten park yerlerinin çok pahalı olması nedeniyle özel araçlar genelde tercih edilmiyor.

Münih pek aydınlık bir şehir sayılmaz, genelde ka-

palı, yağmurlu ve soğuk bir havası var. Yaz aylarında bile kıştan kalma günler yaşanabiliyor. Güneşli ve açık havanın kıymeti bir başkadır, böyle günlerde insanlar kendilerini hevesle sokağa atarlar. Buranın en önemli yapılarından biri Olimpia Turm (olimpiyat kulesi). Bu yapı, en başta uydu alıcısı olması düşünülerek inşa edilmiş fakat dünya olimpiyatlarının Münih'de yapılmasından sonra farklı bir anlam kazanmış. Geniş bir alana sahip olan olimpiyat parkının içinde yer alan bu yapı, 291 metre yüksekliğinde ve kulenin üstünde bulunan restoran 360 derece dönebilme özelliğine sahip. Buradan bütün şehri kuş bakışı izlemek de

mümkün. Ayrıca, futbola ilgisi olanlar için önem taşıyan yapılardan biri olan Allianz Arena, 2006 senesindeki dünya kupası için inşa edilmiş ve 66 bin seyirci kapasitesine sahip, cazibe, merkezlerinden biri konumunda.

Münih bunların yanı sıra, pek çok tarihi ve kültürel yapıyı bünyesinde bulundurmasıyla da ayrıcalıklı bir yere sahip. Şehirde bulunan müzelerden

Deutsches Museum (Alman Müzesi) bunun önemli örneklerinden biri. Dünyadaki en geniş bilim ve teknoloji eserleri koleksiyonunu bulunduran müze, küçük büyük herkesin beğenisini topluyor. Çok büyük olmasına rağmen, her şey ziyaretçilerin keyif alacakları şekilde titizlikle sergilendiğinden, müzeyi gezmek oldukça zevkli. Görülme-

Münih'in az bulunan güneşli günlerinden biri

ye değer yerlerden biri de Nymphenburg Sarayı. Fıskiyeler, havuzlar ve bahçesinde muhteşem yapıtlar olan ışıltılı saray, aslında Residenz'da devlet işlerinden yorulan Wittelsbach ailesine mütevazı bir yazlık ev olarak planlanmış, fakat gelen her yeni kral eve yeni kısımlar eklediği için, bu mütevazı yapı sürekli genişleyerek büyümüş ve bir saray halini almış.

Şehrin sokaklarında bir gezintiye çıktığımızda ise, kentin en popüler mahallelerinden biri olan Schwabing göze çarpıyor. Burası canlılığını Ludwig Maximilian Üniversitesi'ni içerisinde barındırmasına borçlu. Öğrencilerin uğrak yeri olan Schwabing'de, Schellingstrasse ve Turkenstrasse caddeleri boyunca güzel kitapçılar, antika dükkânları bulmak mümkün. Eski Belediye Sarayı binasının yerine yapılan oyuncak müzesi ise Avrupa ve ABD'den getirilmiş antika oyuncaklardan oluşan çok etkileyici bir koleksiyona sahip. Yalnızca çocukların değil 200 yıllık oyuncaklarıyla yetişkinlerin de ilgisini çeken müzeyi görmelisiniz.

Münih yeşilin hâkim olduğu bir şehir. Bize göre bir ilçe büyüklüğünde yeşil alanlar ve özenle hazırlanmış çocuk parkları var, fakat ortalarda gezinen çocukların olmaması, buranın genç nüfusunun azlığını hissettiriyor. Bu yeşillik boyunca akan ünlü Isar nehri ve nehrin içinden geçtiği Englischer Garten (İngiliz bahçesi) Münihlilerin nefes alma yeri olarak bilinir. Bu parka araba yerine atlarla dolaşım, güvenliği sağlayan polis memurları farklı bir hava katarken, bahçenin bitimindeki akarsunun önüne çekilen set nedeniyle oluşan dalgalar, bir büyükşehirin merkezinde sörf yapma imkânı sağlıyor, cesur sörfçülere...

Kentin kalbi Marienplatz'ta atıyor. Bu alan müzeler, ibadethaneler ve ara sıra açılan pazar tezgâhlarıyla çevrili. Meydana karakteristik görüntüsünü kentin sembolü olan Frauenkirche'nin ikiz kubbeleri veriyor. Merkeze doğru gittiğimizde Hauptbahnhof karşılıyor bizi. Burası şehrin diğer yerlerinden oldukça farklı, öyle ki kendinizi çoğu zaman başka bir ülkeye gelmiş gibi hissediyorsunuz. Bunun sebebi burada neredeyse tamamen yabancı kesimin bulunması. Özellikle Türk ve Araplar bölgeye hâkim. Büyük Türk marketleri ve mağazaları bir an Türkiye'deymişsiniz hissi veriyor. Bu durum bize bilinmeyenlerin ortasında kalan Münih ile tanışmayı, ona alışmayı kolaylaştırıyor.

Tipik Avrupa şehirlerinin dik çatılı ve soğuk yapısı, Münih'e de hakim

Şehrin ilgi çeken mimari yapılarından Nymphenburg Sarayı

Münih Olimpiyat Parkı ve Olimpiyat Kulesi

Muhammed Iqbal

1873'te Pakistan'ın Pencap eyaletinde dünyaya gelen Muhammed İkbal, mutasavvıf bir ailenin oğludur. İlk eğitimini medresede tamamlayan İkbal, daha sonra devam ettiği okullarda Arapça ve Farsça öğrendi. Edebiyata erken yaşlarında ilgi duyan İkbal'in bu dönemde şiirleri yayınlanmaya başladı. Lahor'da yüksek öğrenimini tamamlamasından sonra, Doğu Dilleri fakóltesi-ne hoca olarak tayin edildi. 1905 yılında Cambridge Üniversitesi'nde felsefe ve iktisat bölümünden mezun oldu.

İkbal Londra'da kaldığı yıllarda İslam üzerine verdiği konferanslarla dikkatleri üzerine çekti. Bu dönem İkbal'in Avrupa'daki hayatının dönüm noktasına rastlar. Müslüman Birliği'nin Londra'da açılan şubesine üyeliğini yaptıran İkbal, bu dönemden sonra şiirleri ve düşünsel mesaisi ile Hintli Müslümanların takip edeceği bir isim olma yoluna girer. Almanya'da Münih Üniversitesi'nde felsefe doktorasını veren İkbal aynı dönemde savcılık diploması da alır ve 1908 yılında büyük bir coşkuyla karşılandığı ülkesi Hindistan'a döner.

Ülkesine döndüğü yıllar İslam dünyasının çalkantılı bir dönemidir ve o da ümmetin meselelerine şiir ve yazılarıyla eğilir. İkbal çok yönlü bir kişiliğe sahiptir. Bir tasavvuf düşünürü ki felsefe ile yoğun alakası da malum ve aynı zamanda bir ülkenin fikir babası olacak bir mütefekkir ve eylem adamıdır. O dönem kurulan birçok Müslüman birlik cemiyetlerinde aktif rol alır ve bir yandan da şiirlerini yayınlamaya devam eder. 1926 senesinde İslam düşüncesi üzerine verdiği "İslam'da Dini Düşüncenin Yeniden Teşekkülü" konulu altı konferansı onun Müslümanların düşünce atmosferindeki ağırlığını artırır.

21 Nisan 1938'de vefat eden Muhammed İkbal, çalışmaları ve düşünceleriyle büyük bir miras bıraktı.

Kalk ve Kardeşlik Kanunu Yeniden Kur!

Beni çağıran ey şair, bana benden haber ver.

Senin yapını çamurdan yaparken sevgiyle korkuyu birbirine karıştırdılar. Dünya korkusu, ahiret korkusu, yer kokusu, gök korkusu... Mal sevgisi, devlet sevgisi, vatan sevgisi, can sevgisi, akraba sevgisi, kadın sevgisi... Su ve toprağın karışımı olan vücut, her zaman nefesine düşkündür, tenseverdir. Bundan dolayı nehyedilmiş her şeye aşık ve bütün fahşânın yolunda ölür. ("Allah şüphesiz adaleti, iyilik yapmayı, yakınlara bakmayı emreder, hayasızlığı fena-

Senin nefsi emmaren deve gibi, hep kendisini besler. Onun gibi egoist, onun gibi gem tutmayan onun gibi başına buyruk. Eğer erkeksen nefsin devesini dizginle. Ta ki özün çakıl ise mücevher olsun. Her kim ki, kendi nefesine hükmetmezse emin ol başkasının emrine girer.

Nefsimi hüküm altına almama engel pek çok güzellikler sarmışken etrafımı, ne yapayım?

Farzlardan kaçma. Ta ki 'hüsnü'l meab' sana nasib olsun. ("Kadınlara, oğullara kantar kantar altın ve gümüş, nişanlı atlar ve develere, ekinlere karşı aşırı sevgi beslemek insanlara güzel gösterilmiştir. Bunlar dünya hayatının nimetleridir, oysa gidilecek en güzel yer - hüsnü'l meab- Allah katındadır." Al-i İmran 14) Ey gafleti kendisine şiar eden, itata koş. İhtiyar, cebirden doğar bunu bil.

İtaat bana ne getirir?

Nakes (insanlıktan nasibini almamış); itatla insan olur. Eğer ateş isen tuğyan seni kül eder. Bugün ay ve yıldızları zapt edenler, önce kendilerini disiplin zincirine vurmuş kimselerdir.

Mademki, bütün varlık düzen içinde güçlüdür; sen niçin sağlam düzenden gafilisin? Ey eski kaidelerden kendini azade sayan, dön ve gümüş zinciri ayağına tak. İbadet ve itaatın güçlülüğünü tartışma, Resulullah'ın hudutlarının dışına çıkma.

Korkular bizi esir almışken ve boynumuz bükülmüşken, itaatimiz, hudutlarımızı aşmayışımız işe yarar mı?

Kimin ruhunda hak var ise batılın önünde hiçbir zaman boyun bükülmez. Onun içine korku giremez. İçine Allah korkusundan başka hiçbir korku giremez. Kimin ruh iklimi "La" ile âbâd ise o, kadın ve evlat bağından kurtulmuştur. O, Allah'tan başka her şeyden yüz çevirir ve İbrahim gibi çocuğunun

lığı ve haddi aşmayı yasaklar. Tutasınız diye öğüt verir." Nahl 90) Elinde 'La İlahe İllallah' asası var oldukça, ütün korku tilsimlerini yıkacaksın.

Korkularım ve sevgilerim; nefsimi ne yapayım ki beni kötülüklerden tenseverlikten azat etsin?

boğazına bıçağı dayar. O, bir kişi olduğu halde ordular gibi savaşıır. Onun gözünde can nefisten daha ucuzdur.

Bu yolda silahım, hazinelerim, gücümün kaynağı nedir?

La İlahe İllallah ve namaz; inci ve sedef gibi iç içedir. Namaz, müslümanın gönlünde hacc-ı aşğardır. Namaz, müslümanın avucunda kılıç gibidir. Namaz, zulmü, münkeri, ve fahşayı öldürür. (*"Namaz kıl, muhakkak ki namaz; hayasızlıktan ve fenalıklardan alıkoyar."* Ankebut 45) Oruç ile açlık susuzluk ihtiyacını gemlersin ve tenseverlik hayberini yıcarsın. Hacc, mümin fitratını parlatır. Ona hicreti öğretir ve bencil milliyetçiliği yıkar. İtaatten cemiyet doğar. Bir milletin kitabının yapraklarına uyum derler. Zekât verirsen mal biriktirme ihtirasın ölür. Zekât ile eşitlemeyi öğrenirsin. 'Tunfiku' emrine uy ve ruhunu yücelt. Parayı dağıt ve sevgileri kazan. (*"Sevdiğiniz şeylerden sarf etmezseniz iyiliğe erişemezsiniz. Her ne sarf ederseniz şüphesiz Allah onu bilir."* Al-i İmran 92) Eğer imanın olgunlaşmış ise bütün bu temellerle sağlamlaşırsın. 'Ya Kavi' zikriyle güçlen ki sana binen nefs-i emmare devesine binesin.

Savaşımın nihayetinde bana vaadin nedir ey şair?

Eğer nefs-i emmare devesine binebilmişsen cihana sahiptin ve Süleyman tacına cevher olursun. Cihan durdukça onu süsleyen sensin. 'La yeb-la' mülkünün hükümrani sen olacaksın. (*"Ey Âdem sana sonsuzluk ağacını ve çökmesi olmayan bir saltanatı göstereyim mi?"* Ta-Ha 120)

Bu vaadin beni saptırmaması için ben onu nasıl bilmeliyim?

Hak naibi olmak, kâinatın ruhu olmak demektir. O, İsm-i Azam'ın gölgesinde varlık bulur. O, gençlik öğretir. Her ihtiyarı gençlikle boyar. İnsanlığına ümit dağıtır ve onu sakındırır. Hem ordudur, hem ordu komutanı; hem er olur, hem

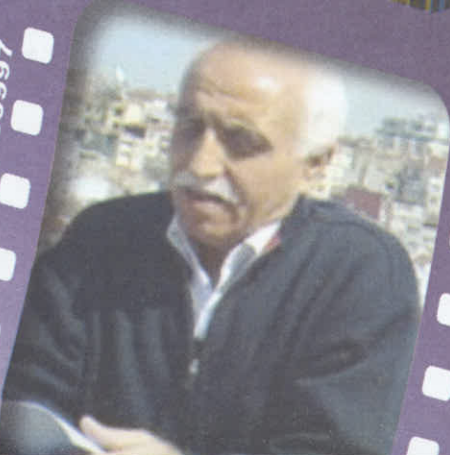

emir. Sen 'Ve alleme Ademe'l esmae' muhatabısın. (*"Ve Âdem'e bütün isimleri öğretti."* Bakara 31) Sen, 'sübhan'e' lezi esra'nın sırrısın. (*"Kulu Muhammed'i bir gece Mescid-i Haram'dan kendisine bir kısım ayetlerimizi göstermek için çevresini mübarek kıldığımız Mescid-i Aksa'ya götüren Allah'ın şanı ne yücedir."* İsra 1)

Son kez bu hikmetleri bildirdiğin ben öncü genççe çağrın nedir?

Ey devranın eşbeb süvarisi gel! Ey imkân gözünü ışıltısı gel! Yaratılış hengâmesinin coşkusu ol ve gözlerin ufkunda yeniden doğ! Kavimlerin anlaşmazlıklarını sustur. Kendi nameni kulakların cenneti yap! Kalk ve kardeşlik kanununu yeniden kur ve bizden çalınmış sevgi kadehini geri al. Yenidünyaya barış baharı getir. Savaşçılara 'barışınız' emri ver!

kültür

saat

Yoksulların ve Şairlerin Kitabı çıktı

İlk şiir kitabı İlk Atlas 1990 yılında yayınlanan şairin şiirlerinin lezzeti okuyucuyu kitaba bağlamaya yetti. Ve yeni çıkacak Cahit Koytak kitapları yıllarca gözlemlendi. 2009 yılında Gazze Risalesi adlı ikinci şiir kitabını yayınlayan şairin üçüncü şiir kitabı Yoksulların ve Şairlerin Ki-

Cahit Koytak

tabı Timaş Yayınları'ndan çıktı. 30 yılı aşkın süredir şiir yazan şairin şiirleri yıl içinde yayınlanacak iki kitap ile üçleme şeklinde okuyucuların istifadesine sunulacak. Üçlemenin ilk kitabı olan Yoksulların ve Şairlerin Kitabı ile yeni bir serüvene adım atmak ve diğer kitaplarla da Cahit Koytak'ın günümüzde az rastlanır tatta şiirlerinin hazzına varmak isteyenler için kaçırılmaz fırsat...

Metropol Bedevisi

"Şeytan Şimdi Oturum Açtı" diyerek herkesin dikkatini

çeken ve kendini tekrar sorgulamasını sağlayan yazar Ayşegül Genç'in ilk kitabı Metropol Bedevisi çıktı.

Genç Dergi'de yayınlanan yazılarının yer aldığı kitap farklı yaklaşımları ve yazarın kendine has üslubu ile okuyucunun aklında ve kalbinde yer edeceğini umuyoruz. "Bana ne çok gel-gitler var hayatında, diyorsun. Tut ki biraz Hacer'im, hayat denen çölde say ediyorum..." sözleriyle kitabına başlayan Ayşegül Genç, "Ömrü say ederek geçenlere..." adıyor bu kitabı...

TYB'de Rachel Corrie Anıldı

TYB İstanbul şubesinin ev sahipliğinde "Uluslararası Vicdan Günü-Rachel Corrie Anma Etkinliği" kalabalık bir dinleyici topluluğu tarafından takip edildi. İHL Söz-

Rachel Corrie

lük tarafından organize edilen anma gününde her kesimden yirmiden fazla yazar ve kültür adamı yer aldı. Gazze'deki İsrail kıyımına dikkat çekmek isteyen ABD'li Rachel Corrie, 16 Mart 2003'te Gazze Şeridi'nde Filistinlilerin evlerini yıkmak üzere harekete geçen bir İsrail buldozerinin önüne çıkmış ve bu buldozer tarafından ezilerek öldürülmüştü.

Rachel'in hayatı ve ölümü üzerine konuşulan programa katılan yazar ve kültür adamlarından bazıları şunlardı: Yıldız Ramazanoğlu, İbrahim Paşalı, Metin Karabaşoğlu, Sibel Eraslan, Tarık Tufan, Selahattin Yusuf, Adem Özköse, Sırrı Süreyya Önder, Bülent Akyürek, Ahmet Mercan

harbimedya.com

Harbi Medya yayına yeni başlayan bir haber sitesi. (www.harbimedya.com) Editörlüğünü, Yarın dergisinin tecrübeli ismi Davut Başyığıt yapıyor. Güncel haberlere, yorumlara ve gelişmelere yer veren sitenin yazar kadrosu hayli sağlam... Farklı dergi ve sitelerde yazılarıyla tanıdığımız ve son olarak Savaşlar Kararında şiir kitabıyla okuyucusunun karşısına çıkan Ünsal Ünlü, uzun süreden beri birçok okuyucusunun yazılarını özlemle beklediği İdris Özyol, İstanbul Üniversitesi gazetecilik mezunu gazeteci Hacı Türkan isimleri ile birlikte memurlar.net internet haber sitesi müdürü Cenk Sarıgöl'ü şimdilik sayabiliriz. Rize Üniversitesi'nden Doç. Hasan Aktaş ve Marmara Üniversitesi'nden Doç. Dr Sema Özer'in de sitede belli periyotlarla yazacağını duyurmuş olalım.

3 Saat (Bir ÖSS Belgeseli)

Sınav çilesi çeken herkesin mutlaka izlemesi gerekli "3 Saat" belgeseli adını her yıl yaklaşık bir buçuk milyon insanın üniversite okumak için girdiği Öğrenci Seçme Sınavı'nın süresi olan 180 dakikadan almakta. "3 SAAT" 2004 yılında ÖSS'ye giren iki milyona yakın adaydan, altısının bir yıl boyunca süren mücadelesini anlatan başımsız ve kâr amacı taşımayan bir belgesel. ÖSS'ye hazırlanan adayların bir senelik maratonu sırasında yaşadıkları endişeleri, heyecanları, idealleri, hayal kırıklıklarını konu alan belgesel, Türkiye'de ÖSS sürecinden geçmiş ya da geçecek olan her bireyin yaşamından kesitler sunuyor. Belgeseli izleyen seyirci, hem adayların ÖSS uğruna verdiği savaşı izleyecek, hem onların yaşamından bir parça bulacak, kendi deneyimlerini hatırlayacak ve belki de artık kendine sormadığı soruları tekrar sormaya başlayacak. 3 Saat'in DVD ve VCD kopyaları bir değişiklik olmazsa 30 Mart 2010'da Tiglon tarafından dağıtımına sokuluyor.

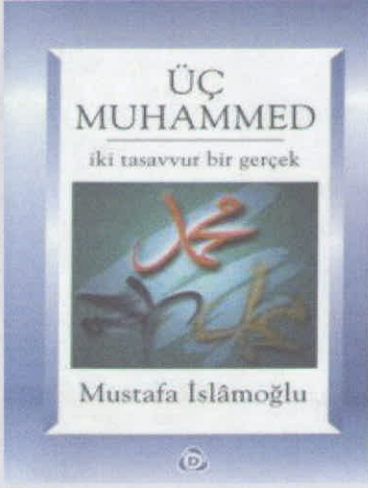

Hicaz Fotoğraf Sergisi

Hicaz ve Bağdat Demiryolunun 100.Yılı Fotoğraf Sergisi, İstanbul Haydarpaşa Garı'nda 7 Nisan'da açılıyor. 19 Nisan'a kadar açık kalacak sergide, fotoğraf sanatçısı Peter Heigl tarafından derlenen tarihi fotoğraflar ile TCDD ve Basın Yayın Enformasyon Genel Müdürlüğü arşivlerinden toplam 230 fotoğraf yer alacak. Ayrıca en son 2000 yılında güzergâh boyunca çekilen fotoğraflar da sergilenecek. Daha önce Ankara ve Adana'da sergilenen fotoğraflar büyük ilgi toplamıştı.

**Üç Muhammed,
İki Tasavvur Bir Gerçek**
Mustafa İslamoğlu
Düşün Yayınları

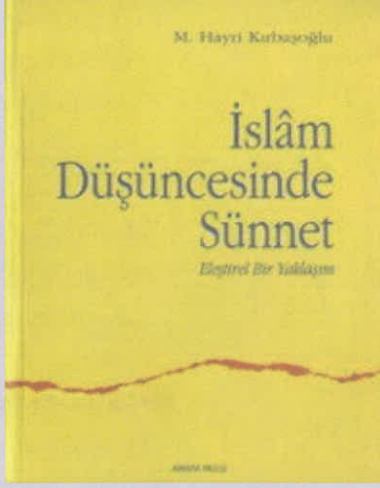

Dini Allah'ın gönderdiği gibi bilmenin ve yaşamanın yolu doğru bir peygamber tasavvurundan geçmekte, aksi takdirde peygamber tasavvurundaki ufak bir hata din tasavvurunda büyük bir sapmaya neden olabilmektedir. Mustafa İslamoğlu bu noktadan hareketle öncelikle bu farklı peygamber tasavvurlarının üzerine gidiyor kitapta ve tarih boyunca oluşturulmuş bu tasavvurların vahametini gözler önüne seriyor.

Peygamber (a.s.) insanüstü bir melek miydi, yoksa görevi vahyi insanlara aktarmakla kısıtlı bir postacı mı? İlki aşırı yüceltmeci, ikincisi ise indirgemeci bir peygamber algısının ifadeleri olarak inceleniyor kitapta. Bu iki zıt tasavvurun ortaya çıkışındaki sosyal ve psikolojik nedenler, hristiyanlaşma ve Yahudileşme temayülleriyle olan ilişkisi, sonuçta ortaya çıkan sünnet taklitçilikleri ve sünnet düşmanlıkları; hepsi İslamoğlu'nun tefekkürün imbiğinden damıtılmış üslubuyla birbirine bağlanıyor. Bütün bunlardan sonra peki hangi peygamber sorusu ise Kuran Peygamberi tanımı altında cevap buluyor.

İslam Düşüncesinde Sünnet

Hayri Kırbaçoğlu
Ankara Okulu Yayınları

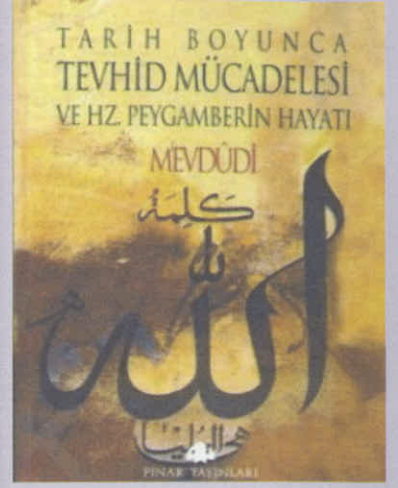

Sünnet nedir? Tarih boyunca sünnet nasıl tanımlanmış, nasıl anlaşıl-mış ve nasıl geliştirilmiştir? Prof. Dr. Hayri Kırbaçoğlu bu orijinal eserinde sünnet kavramı etrafındaki meselelerin üzerine gidiyor. Müslüman düşünürlerin tarih boyunca sünnete yaklaşım tarzlarını zaafı ve imkânlarıyla eleştirel bir muhasebeden geçiriyor kitap.

Sünnetin bireysel, toplumsal ve evrensel boyutlarından vahiy ile olan ilişkisinin mahiyetine bütün bir konuyu üretici bir üslupla süzgeçten geçiren Kırbaçoğlu, içinde bulunduğumuz çağa hitap edebilme sorumluluğuyla bir "dünya görüşü" niteliğinde dinamik ve üretken bir sünnet tanımı arayışının izlerini veriyor.

Yeni bir toplum ve medeniyet atılımının merkezine sünneti koyabilmek adına konuya dair esaslı ve orijinal bir eser.

Tarih Boyunca Tevhid Mücadelesi Ve Hz. Peygamberin Hayatı
Mevdudi
Pınar Yayınları

20. asrın değerli mütefekkirlerinden Mevdudi bu kitabında Peygamber'in hayat hikayesini oldukça kapsamlı bir bütünlükte insanlığa sunuyor.

Öncelikle İslam dininin Adem'den bu yana Hz. Muhammed'le taçlanan süreci ve bu süreç içerisinde peygamberlik silsilesinin insanlık tarihindeki belirleyici mahiyeti üzerinden esaslı bir tarih felsefesinin ipuçlarını veriyor Mevdudi. Esas meselesi ise sünnetin anlaşılması. Çünkü İslam'ı anlamak ve kavramak Allah'ın da emrettiği gibi peygamberin şahsında gösterilen güzel örneği anlamak ve kavramaktan geçiyor. Böylelikle Peygamberin sünneti körü körüne taklit edilerek tüketilen bir geçmiş olmaktan çıkıp Kuran'ın hayata en mükemmel tatbiki, Kuran'ın yaşantıya aktarılmış formu olarak karşımıza çıkıyor.

Mevdudi'nin hakim bir muktasebat ve temiz bir vizyonla kaleme aldığı kitap, sünnetin diriltici ve hayat verici bir örneklik olarak okunmasına imkan veren çağdaş bir kaynak.

Uyan

Baksana kim boynu bükük ağlayan.
Hakkı hayatındır senin ey müslüman,
Kurtar artık o biçareyi Allah için.
Artık ölüm yıkularından uyan.

Bunca zamandır uyudun kanmadın,
Çekmediğin çile kalmadı, uslanmadın.
Çiğnediler yurdunu baştan başa.
Sen yine bir kerre kımıldanmadın.

Ninni değil dinlediğin velvele,
Kükreyerek akmada müstakbele.
Bir ebedi sel ki zamandır adı,
Haydi katıl sen de o coşkun sele.

Karşı durulmaz cereyan sine-çak...
Varsa duranlar olur elbet helak.
Dalgaların anmadan seyrini,
Göz göre girdâba nedir inhimak?

Dehşeti maziyi getir yadına;
Kimse yetişmez yarın
imdadına.
Merhametin yok diyelim
nefsine;
Merhamet etmez misin
evladına?

Ben onu dünyaya getirdim diye
Kalkışacaksın demek öldürmeye!
Sevk ediyormuş meğer insanları,
Hakkı-ı übüvvet de bu caniliğe!

Doğru mudur ye's ile olmak tebah?
Yok mu gelip gayrete bir intibah?
Beklediğin subh-i kıyamet midir?
Gün batıyor sen arıyorsun tebah!'

Gözleri maziye bakan milletin,
Ömrü temadisi olur nakbetin.
Karşına müstakbeli dikmiş Hüdâ,
Görmeye lakin daha yok niyyetin.

Ey koca şark! Ey ebedi meskenet!
Sen de kımıldanmaya bir niyet et.
Korkuyorum, Garbın elinden yarın,
Kalmayacak çekmediğin mel'anet.

Hakk-ı hayatın daha çiğnenmeden,
Kan dökerek almalısın merd isen.
Çünkü bugün ortada hak sahibi,
Bir kişidir: 'Hakkımı vermem' diyen.

Mehmet Ekif Ersoy

Enfal

8 / 29-30

"Ey iman edenler, Allah'tan korkup-sakinirseniz, size dogruyu yanliştan ayıran bir nur ve anlayış (furkan) verir, kötülüklerinizi örter ve sizi bağışlar. Allah büyük fazl sahibidir. Hani o inkar edenler, seni tutuklamak ya da öldürmek veya sürgün etmek amacıyla, tuzak kuruyorlardı. Onlar bu tuzağı tasarlıyorlarken, Allah da bir düzen (bir karşılık) kuruyordu. Allah, düzen kurucuların (tuzaklarına karşılık verenlerin) hayırlısıdır."

AY DOĞDU ÜZERİMİZE

“Kutlu doğum programı”

Kur'an Tilaveti

Hız. Peygamber (s.a.v.)'in Hayatından Kesitler

Kutlu Doğum Konuşması : Kerim BULADI

Temsil (Skeç)

Slaytlar

ve

ÖMER KARAOĞLU Konseri

Tarih: 20 Nisan 2010 Salı - Saat: 18:00

Yer: Fırat Kültür Merkezi (FKM) - Çemberlitaş

İrtibat Tel: 0212 531 10 33

Katılım ücretsizdir!

Genç Öncüler